

"PROLETAREC"  
je delavski list  
za  
misleče čitatelje.

# PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

Drugi najstarejši  
jugoslovanski  
socialistični list.

CHICAGO, ILL.,

3. JULIJA (JULY 3,) 1930.

Published weekly at

3639 W. 26th St.

LETO—VOL. XXV

NO.—ST. 1190.

Entered as second-class matter December 6, 1907, at the post office  
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

# POKOJNINA IN PODPORA ZA VOJNE VETERANE

## DVOJNO TOLMAČENJE VREDNOSTI "ČLOVEKA" V IN BREZ UNIFORME

Če si bil v vojni magari samo mesec dni vojak, si vreden penzije.—Ako si svoje moči pustil industriji, in ostal na cesti brez sredstev, si pomagaj, kolikor znaš in moreš

Človek, ki je bil tekom svetovne vojne nekaj dni v armadi, je po mnenju in sklepku kongresa upravičen do pokojniny in do bolniške oskrbe, medtem ko naj delavec, ki je pustil vse svoje moči industriji, gre beračit ali pa v ubožnico, če mu življenje ni bilo naklonjeno, da si bi kaj prihranil za starost.

Vojak, ki ni bil niti na fronti, ki je prebil magari samo teden dni v kaki kampi, dobi penzijo in bolniško oskrbo, tisti, ki so odvini od njega, kot žena in otroci, pa dobe podporo za svoje preživljjanje. Dosedaj so bili v glavnem penzionirani samo tisti veterani svetovne vojne, ki so bili poiskodovanimi službi ali se nalezli bolezni v armadi, dočim nova postava, katero je sprejel senat, za njim tudi zbornica poslancev, a jo je predsednik Hoover vetril, določa, da so upravičeni do penzije vsi bivši vojaki, ki so oboleli in postalni za delo deloma ali čisto nezmožni med leti 1925-30, torej leta po vojni; upravičen bi bili tudi do popolne bolniške oskrbe, njihove žene in otroci pa do podpore za svoje preživljjanje. Določala je podpore in penzije tudi onim veteranom, ki trpe na spolnih boleznih, in teh je jako veliko.

## Sedem sto milijonov letne podpore

Dodatni stroški bi bili prvo leto \$102,000,000 in čez par let \$225,000,000; po starih postavah podpira oziroma vzdržuje država v bolničih, zavodih in drugače 374,500 veteranov, ki so bili v svetovni vojni, kar jo stane \$511,000,000 na leto.

Zene tistih veteranov, ki so onemogli od l. 1925 do l. 1930, bi po novi postavi, dobivale, ako so brez otrok, \$30 na mesec vsaka, če imajo otroke, \$40 na mesec in potem še \$6 za vsakega otroka, moža pa bi jih vzel v popolno oskrbo država. Okrog 100,000 nadaljnih veteranov bi prišlo v upoštev, skupaj s prejšnjimi okrog 400,000 veteranov in seveda njihove žene ter otroci.

## HOOVERJEV VETO

Po novem zakonu bi dobilo okrog 69,000 veteranov pravico do bolniške postrežbe v vojaških bolnicah, in to za bolezni, ki so jim odvzeli delovno pomoč, od leta 1925 naprej. Tej postavi se je predsednik Hoover uprl, posebno še določi, da mora država skrbeti za veterane, ki trpe na spolnih boleznih. Senator Copeland, ki je zagovarjal to določbo v postavi, je dejal, da je vzel državo mlade moške iz njegovih domov in jih potisnila v armado, bili so odvzeti vplivu starčev, domače občine, morale in cerkve, in če so v takih okoliščinah dobili bolezni, ki jih družba smatra za sramotne, so jih dobili v službi za domovino — torej naj jim zdaj domovina tudi plača pokojnino. Ker pa je Hoover to postavo vetril, je zbornica poslanec dne 26. junija hitro sprejela novo penzijsko postavo istotako za tiste bivše vojake, ki so postali bolni ali za delo nezmožni več let po svetovni vojni, toda je toliko predragačena, da je sprejemljiva tudi za Hooverja in njegov kabinet.

Dodatni stroški bodo dobro tretjino manjši kot bi bili po vetrirani postavi, ob enem tudi izključuje podpore veteranom, ki trpe na spolnih boleznih.

## ARMADA VOJAKOV ZA PENZIJE

Zed. države so tekom svetovne vojne vzele v armado 4,500,000 mož. V doglednem času pridejo vsi na penzijsko listo, ker se za podpore bore s pomočjo svoje močne Ameriške legije, in ker smatrajo, da jim je dežela dolžna pomagati. Saj jim je vendar med vojno vse obljubila in jih častila kot največje junake! Sedaj pa jamra finančni tajnik Mellon, da ni denarja za dodatne podpore, in Hoover grozi s povečanjem davkov!

Pravilno je, da država skrbti za bivše vojake, katere je vzel v armado, zato, da jih trenja za ubiranje in rušenje, ni pa pravilno, da se to breme vzdrževanja naprič v prvi vrsti ljudstvu, ki nima koristi od vojne, namesto tistim, ki od nje bogate!

Nedavno je kongres sprejel tudi penzijsko postavo za vse veterane špansko-ameriške vojne, ki bodo prejemali \$2 na dan in več, pa četudi so bili v armadi ali mornarici samo mesec dni. Predsednik je vetril, a bila je sprejeta ponovno z dvetretjinsko večino in postala zakon.

## GRADITELJI BOGASTEV

Penzije vojakom, profiti kapitalistom, in izdatki za militarizem bi bili nemogoči, ako bi delavci z umom in rokami ne ustvarjali bogastev. Delavci spravljajo skupaj, kapitalisti pa imajo profit, militarizem žre in žre v pripravah za uničevanje življenj, veterani imajo pokojnino, kapitalisti političarji graft, delavci, ki spremenjajo svet v bogastvo, so pa deležni te težkega dela in v milijone slučajev mizerije. Seveda, kadar bodo hoteli spremeniti razmere zase že sedaj, ali težava je, da se nočeno učiti v svoj prid. Uči jih delavsko socialistično gibanje, brez katega ne bo socialnega preobratu. Ako hočete odpraviti krivice, hočete iztrebiti dvojno tolmačenje vrednosti človeka, poštanite član svoje stranke in njen bojevnik.

## Senat briral espionažno postavo

Izjemne odredbe, ki so uničile par sto socialističnih in drugih radikalnih publikacij, ter pogale mnoge sodruge v ječu, so brez šuma brisane.

Espionažna postava, ki je med vojno zatrala toliko socialističnih listov in druge oslabila, je bila v senatu nedavno črtana brez vsega hrupa in časopise sploh ni dosti poročalo o tem, večinoma nič. Predlog za jeno črtanje je stavljal senator Walsh, demokrat iz Montana.

Postava je dajala poštarjem pravico odvzeti postni privilegij vsakemu listu, ki bi vseboval "izdajalsko" čtivo, za pisce sedicijskih člankov ter za druge kršilce te postave pa je dočula kazeno do dvajset let ječe. S pomočjo te postave je bil poslan v zapor E. V. Debs in na podlagi njenih določb je sodnik Landes odsodil konгрresa Bergerja na 20 let zapora. Vzlič temu, da je vojna za "svobodčinu" že davno končana, se senatu ni prav nič mudilo črtati to izjemno postavo. Končno besedo ima sedaj še zbornica poslancev in potem predsednik.

## Če hočeš mir, se pripravljaj na vojno

Italijanski finančni minister Antonio Mosconi je v svojem govoru v senatu dejal, da mora Italija hraniti v vsem, razen v izdatkih za obrambo. Zatekel se je k staremu reku Rimljancu: "Če hočeš mir, se pripravljaj na vojno," in naglašal, da je Italija tradicionalno za mirovno politiko, toda v svojo varnost in v njenem ekonomskem interesu je, da se pripravljaj na vojno. Tako je govoril tudi kajzer Wilhelm, cesar Franc Jožef, car Nikolaj, bolgarski car Ferdinand itd. "Hoteši" so mir, a pripravljali so se na vojno in so dobili vojno.

## ZA OSVOBODITEV INDIEV



MISS  
PELMARA  
SAHANE

Miss Pelmara Sahane, Indija po plemenu, pesnica in kulturna delavka, je v enem intervjuju v New Yorku izjavila, da je Indija potlačena radi zapostavljenosti in indijskega ženstva. Sele ko se zbuditi indijskega žena, bo dan glavnih pokoj za osvoboditev tristo dajset milijonskega ljudstva izpod imperialistične nadvlade Velike Britanije, pravi Pelmara Sahane.

## KOMEDIJONSTVO S PREISKAVO KOMUNISTOV

Namesto, da bi kongres preiskoval vzroke brezposelnosti ter metode, ki bi pomagale prizadetim delavcem sleponiši z "odkrijanjem" in študiranjem komunističnih aktivnosti.

Če je imela zbornica poslanec namen s svojo preiskavo komunističnih aktivnosti v tej deželi vzbudit pozornost ljudstva na "rdečo nevarnost" ter ga odvrniti od zgražanja napram "prosperiteti" in ga mestu tega načuvati zoper Fosterjeve pristaše, se je ukanala. Dozdaj se le še malokdo brig, v kolikšni nevarnosti so "ameriške ustanove" in kdaj začeno komunisti na kakem newyorskem square-u z revolucion.

Kaj naj kongresna komisija o komunistih sploh odkrije, kar še ni znano vsakemu, ki čita dnevne in druge liste? Čemu trošiti ljudski denar, za drago preiskavo, ki ne more povestiti ničesar novega?

## Socialistična lista v Pensylvaniji

Delavci v carstvu jeklarskega trusta in Mellonovih financ, agitirajte in glasujte za kandidate, ki zastopajo delavške interese.

V Pensylvaniji se obeta proti jeseni živahna volilna kampanja med kandidati kapitalističnih interesov, ki s suhaštvom in z osebnimi nasprotnovani slepe volilce: poleg kapitalistične je v teku kampanja za kandidate socialistične stranke, ki so: za governerja, James H. Maurer; za podgovernerja, Miss Mary Winsor; za zveznega senatorja, dr. William J. Van Essen; za tajnika notranjih zadev, David Rinne.

Slovensko in tudi hrvatsko delavstvo v naselbinah te industrialne države obljubuje socialistom sodelovanje v kampanji.

## New York za osvoboditev Mooneya in Billingsa

Na konferenci v New Yorku, ki jo je sklical newyorška socialistična stranka v akciji za osvoboditev Mooneyja in Billingsa, je bilo zastopanih 75,000 newyorških delavcev. Konferenca je zaključila, da skliče vrsto velikih manifestacijskih shodov, na katerih bo ljudstvu zopet pojasnjeno slučaj teh dveh delavskih mučenikov, in ob enem bodo zborovalci zahtevali od pristojnih oblasti, da na pravijo temu mučenju obreže konec s tem, da ju osvobodi.

Oregon proti cigaretam

V jeseni bo na splošnem glasovanju v Oregonu iniciativna predloga, ki določa, da je kajenje, izdelovanje in prodajanje cigaret v Oregonu prepovedano in kaznivo. Za ta inicijativni predlog so dobili 15,732 podpisov.

## KAKO JE TREBA PI-SATI, DA JE V INTERESU JUGOSLAVIJE

"Ameriški Slovenec" z dne 27. junija ima v svojih storkrajskih vesteh na prvi strani (dasi bi spadale kam znotraj) tudi notico pod naslovom "prepovedan inozemski tisk", v kateri pravi: "Z odlokom ministrstva za notranje posle je prepovedano uvažati v Jugoslavijo in razširjati v njej arabaški list "Hilli i Drites", ki izhaja v Skadru, in list "Proletarac", ki izhaja v Chicagu, ker pišeta zoper interese Jugoslavije."

To seveda nista edina lista, ki se ju ne sme pošiljati v Jugoslavijo. Svetovno znano glasilo avstrijskih socialistov, ki izhaja na Dunaju, je bilo med vprasanjem vladne forme za izboljšanje sedanja indijske ustave, toda pri tem je ohranila obstoječo formo režima ni zrela, in med vrsticami obširnega poročila je razbrati, da še dolgo ne bo.

Poročilo opravičuje vse, kar tako ne rešuje problema, ki se tiče Anglike in Indije, in zaključuje: "Uverjen smo, da MacDonaldovo združilo v zavdevah Indije ostane trezna predudarnost. Nekoč je dejal, da mora biti Indija v britiskem imperiju na bazi enakopravnosti. Prišel je čas, da se ta korak napravi."

Dasi je Herald glasilo delavske stranke, in dasi so njegovi članki v skladu z mišljencem članov delavske vlade, je vlada kot celota vezana na tradicijo in ne more govoriti tako otvorno, kako njen dnevnik, toda pred delavskim svetom si bo priborila priznanje, če čimprej jasno izreče tudi kot vladata, da je njen odločen namen dati Indiji samoupravo in enakovrednost z drugimi britskimi dominioni, in ji ob enem nakloniti vse mogoče sodelovanje v duhu sprave in dobrohotnosti.

Poročilo komisije je duhove v Indiji zelo razburilo, ker so izprevideli, da se angleški imperializem ni še naučil, da lahko kakemu svojemu teritoriju ugoditi v inspiracijah tudi tako v to ni prisiljen z dolgoletnimi krvavimi in političnimi boji.

Triinštredesetletni Philip LaFollette, sin pokojnega senatorja LaFolleta, je bil od progressivne frakcije republikanske stranke v Wisconsinu nominiran za governorskega kandidata proti sedanjem republikanskemu govorju in sheboyganškemu tovarnarju Walter J. Kohlerju. Philipov brat je zvezni senator, in progressivno kribo republikanske stranke v Wisconsinu je danes bolj kot kdaj prej stvar LaFolletteve familije.

Socialisti v Wisconsinu imajo za govorjerja svojega kandidata, ravno tako v vse dru-

ge državne urade.

V prihodnji številki

članek o podporni organizaciji, ki je prospowała, imela svoj dan in šla potem naglo navzdol.

## Drugo poglavje poročila Simonove komisije

Vprašanje Indije vzlic triletnemu študiranju tam kjer je bilo.—Daily Herald proti poročilu

parlamentu, nego viceriju, ki ga imenuje vlada v Londonu. Vrhovna moč v odločevanju glede davkov in proračunov bi ostala v rokah vicerija ... On bi imel moč uvajati postave tudi brez odobrenja in proti volji parlamenta. Armada bi ostala še mnogo let pod britansko kontrolo. V splošnem je komisiji uspelo najti sredstva za izboljšanje sedanja indijske ustave, toda pri tem je ohranila obstoječo formo režima z vsemi njegovimi svojstvi ..."

Clanek potem naglaša, da tako ne rešuje problema, ki se tiče Anglike in Indije, in zaključuje: "Uverjen smo, da MacDonaldovo združilo v zavdevah Indije ostane trezna predudarnost. Nekoč je dejal, da mora biti Indija v britiskem imperiju na bazi enakopravnosti. Prišel je čas, da se ta korak napravi."

Dasi je Herald glasilo delavske stranke, in dasi so njegovi članki v skladu z mišljencem članov delavske vlade, je vlada kot celota vezana na tradicijo in ne more govoriti tako otvorno, kako njen dnevnik, tako pred delavskim svetom si bo priborila priznanje, če čimprej jasno izreče tudi kot vladata, da je njen odločen namen dati Indiji samoupravo in enakovrednost z drugimi britskimi dominioni, in ji ob enem nakloniti vse mogoče sodelovanje v duhu sprave in dobrohotnosti.

Poročilo komisije je duhove v Indiji zelo razburilo, ker so izprevideli, da se angleški imperializem ni še naučil, da lahko kakemu svojemu teritoriju ugoditi v inspiracijah tudi tako v to ni prisiljen z dolgoletnimi krvavimi in političnimi boji.

Socialisti v Wisconsinu imajo za govorjerja svojega kandidata, ravno tako v vse druge državne urade.

# Sto petindvajset agitatorjev

Cilj kampanje bo dosežen, ako pošljejo agitatorji vsa-  
kih 14 dni povprečno 350 polletnih naročnin

V kampanji za razširjenje Proletarca je do zadnjega izkaza, ki je bil priobčen prošli teden, poslalo naročnine 125 agitatorjev. Prejeli smo od njih prvih šest mesecev 1426 polletnih naročnin, oziroma 713 celoletnih.

Proletarec slavi letos svoj srebrni jubilej. Od 1. januarja dalje je v teku kampanja, katere cilj je tri tisoč celoletnih naročnin od strani agitatorjev do konca tega leta. Pred nami je še šest mesecev časa, da dosežemo to število, toda se bomo morali žuriti veliko bolj kakor v prošli polovici, kajti do kvote manjka še 2287 celoletnih naročnin, torej mnogo nad polovico.

Brezposelost je en vzrok, da akcija ne napreduje kot bi v nasprotju s tem slučaju. Toda vzlic industrijske depresije je še tisoče rojakov, ki imajo delo in NISO naročniki Proletarca. AGITIRAJTE med njimi!

Izkaze poslnih naročnin priobčujemo vsakih 14 dni. Objavljen bo zopet v prihodnji številki, prvi v drugi polovici Proletarčevega jubilejnega leta. Sodruži in somišljeniki, napravimo trden sklep, da to kvoto moramo doseči!

Ako vsakdo izmed 125 agitatorjev pošlje povprečno tri polletne naročnine vsakih 14 dni, bo cilj te kampanje do 31. decembra več kot dosežen. In pomnite: le če bodo seznamni poslnih naročnin izkazovali v tej polovici leta povprečno 350 polletnih naročnin, bomo nalogu res izvršili.

V izkazih priobčujemo sedaj samo one, ki od prejšnjega seznama pošljejo naročnine. V poslednjem izkazu prve polovice leta dne 26. junija je bilo 25 agitatorjev. Koliko jih bo v prihodnjem? Ali boste VI med njimi?

Proletarec je list, ki izhaja v interesu čitateljev, v interesu delavskega gibanja in nikogar drugega. Vsi, ki ga čitajo, priznavajo, da je dober list in že, da bi imel tisoče čitateljev več kot jih ima sedaj.

Namen letošnje kampanje je, da jih dosežemo! Izkazi poslnih na-  
ročnin so zrcalo, ki pokazuje, koliko smo aktivni v nji.

## POROČILO Z AGITACIJE IN DRUGO

Dne 19. junija sem se napotil za par dni na agitacijo v Herminie, Pa. in v okolico Herminie. Ustavil sem se pri znaniem sodruga Antonu Zorniku. Oddal me je našemu agitatorju Andy Bertelu, ki me je potem spremjal ves čas.

Posetila sva tudi naselbino Yukon in v par urah dobila precej naročnikov. Pomagal nam je stari borec Joe Robich. Skoda, ker nisem imel več časa, da bi obiskal vse rojake na Yukonu. Br. Medved, delegat devete redne konvencije SNPJ. je rekel, da naj pride nazaj in te bom ob prilikah storil.

Obiskal sem tudi naselbino Hutchinson in našel par naših somišljenikov. V teh naselbinah so delavske razmere tako slabe, a vzlic temu je bil uspeh te agitacije boljši nego sem ga pričakoval. Proletarec je dobil zopet lepo število naročnikov in še več čitateljev.

Dolžnost me veže, da se zahvalim za sodelovanje in naklonjenost Antonu Zorniku, Andy Bertelu in vsem drugim, ki so mi šli na roko.

Zanimivo je agitirati, kajti človek na vse naleti...! Mognim se ta posesti nič ne dopade,

našem gibanju tekom prošlih desetletij velike zasluge.

Klub št. 11 v Bridgeportu bo obhajal petletnico reorganiziranja z veliko priredbo, na kateri bo govoril znani agilni sodrug iz Detroita, mladi Herman Rugel. Vprizorjena bo veseloga igra in razen tega bo spored vključeval bržkone tudi par deklamacij ter drugih točk. Točnejše o tem bo poročano pozneje.

Prošla konferenca JSZ. je sklenila, da se prihodnje zborovanje vrši na Blaine pri sodrugu Androjini. Dopoldne bo konferenca in popoldne piknik v prid konferenčne organizacije. Ob tej priliki se bo dobitilo govornico ali govornika, da nastopi pred zborovalci in na pikniku. Priprave so v teku in soc. klube ter društva Izobraževalne akcije vabimo, da o tem zborovanju razpravljajo in agitirajo za veliko udeležbo.

"Ah, kaj bi, saj ni vse skupaj nič," pravijo eni. Obupavanje ni zdravo. Svet ne bi priselil prav nikam — ostal bi v pravdavnih divjinah, če bi ne bilo ljudi, ki so hoteli kaj predrugati, kaj doseči in zmagati v borbah. V naglici seveda ni uspeh. Vzame čas, mnogo organiziranja, učenja in bojev. Naša stvar v tem delu države se tako upapolno razvija, da še sam nisem vedel. Domnevam sem, da smo mi edin, ki nabiramo podpise za socialistične kandidate — trideset tisoč podpisov je treba — pa vidim, da jih nabirajo tudi Poljaki, Češi in Amerikanci. Par let nazaj ni bilo tega!

Rojaki, pojedimo z delom naprej skupno, in na stran s predsedki in preziranjem, kajti vsak človek je vreden svojega. Dobro mišljenje, dobra volja, in pa namen, da hočemo delati skupno in se skupno organizirati v naši delavski stranki — in videli boste, da bomo uspešni!

Člani kluba št. 11 v Bridgeportu so vabljeni, da se polnostilno udeleže prihodnje seje v nedeljo 20. julija v navadnih prostorih. Na dnevnem redu bodo važne stvari, ki jih moramo rešiti. Cul sem tudi, da nas misli Louis Gorec, delegat prošlega zabora JSZ. v De-

troitu, presenetiti s predlaganjem novih članic v klub. Le tako naprej, Louis, a tudi drugi moramo kaj storiti za pojačanje kluba.

Kdor ima še peticiske pole, napolnite jih s podpisom, če imamo mogoče, in ako ne prej, jih mi izročite na seji, da jih oddamo na pristojno mesto.

V dopisih v Prosveti opazujem napade na delovnega in poštenega sodruga John Lanhercola v Johnstownu, Pa. Poznam ga osebno in vem, da je mož na mestu. Sodrug Lanherholc je mal rogovec, ki zarači obrti ne zataji prepirčanja, dasi v tem oziru med trgovskimi ljudmi in obrtniki nimata dosti posnemovalcev. Priči k njemu kadarkoli z željo da bi rad malo sodelovanja bodisi za SNPJ. ali delavskim pokretom, in on ti bo pomagal. Blatenje takega marljivega delavca je obsojanja vredno. Pajsaj se bo pokazalo, kdo je v pravem. Rojaki v Johnstownu, ne pustite, da bi vašega rojaka blatili z osebnostmi.

Joseph Snoy.

## Proslave Baragove stoletnice

Iz železnega okrožja Minnesota. — Slovenski katoličani v Ameriki obhajajo letos stoletnico Baragovega prihoda v to deželo. Slavnosti se bodo vršile v raznih krajih, kot razvidno iz poročil v katoliških listih. V nedeljo 29. junija se je vršila na Evelethu. Inicijativno zanje je vzeala Ameriško-jugoslovanska zveza. Bila je ustanovljena pred nekaj leti na Evelethu z imenom ameriško-slovenska napredna zveza. Beseda "napredna" je kmalu opustila. Ta zveza je klerikalna po duhu, dasi se njen glavni voditelj Movern večkrat prizadeva, da bi jo predstavljal našemu vetrovki in politično "nepristranski" barvi. V prošlih par letih je ta zveza, katere glavni cilj je pomagati slovenskim političarjem k vplivu in v javne službe, postala odprt klerikalna. Njene slavnosti in zborovanja so združene več ali manj z verskimi ceremonijami. Že na ustanovnini seji so se sklicatelji potrudili, da so imeli med seboj tudi duhovnika.

Prisostoval sem footballu, pri katerem se igralci priravijo, sujejo, valjajo drug po drugem, in videl sem osivetve možne, starce, ki so zaenzo z drugimi gledavci vpili, se dvigali s sedežev in še bolj vpili. Čim bolj je bitka med igralci postajala vroča v prerivanju in padanju drug po drugem. Po igri govor o nji ves dan, pa še drugi in tretji, dokler jih ne zmoti kaki druga sportna igra, in stvar se ponovi zopet od kraja. Vse drugo jim je posransko, zato ni čudno, če je ameriško ljudstvo v zakonodajah skoraj brez zastopstva. Volilci, katerih mentalitet je prežeta z zanimanjem za komercializiran sport, ne morejo razumno glasovati.

Eno Baragovo slavnost bo imeli frančiškani v Lemonu, in ena bo v Calumetu. Frederick Bašaga je bil škof. Prisel je v Ameriko kot misijonar. Nekateri slovenski duhovniki v Ameriki so že večkrat sprožili željo, da se bi Barago proglašili za svetnika, toda nima sredstev, ki jih sveta stolica v Rimu zahteva za takе ceremonije, starokrajski katoliški duhovniki pa ameriškim nočejem pomagati, ker pravijo, da se je treba najprvo zavzeti za Škofa Slomška, da ga papež proglaši za svetnika, potem pa še za Barago. Sedaj nimajo Slovenci nobenega svojega svetnika, razen Kurenta, ki pa nimava nebesih nobene moći.

Rudar.

## Sin sodruga Uleta utonil

Milwaukee Wis. — Dne 24. junija je utonil pri kopanju 12-letni Adolf Ule, sin Joe Uleta, ki je pred priselitvijo sem živel dolgo let na Chisholmu, Minn. Dasi je bilo z Adolfovom več dečkov, mu niso mogli pomagati. Pogreb se je vršil 27. junija iz Ermencovega pogrebne zavoda.

Sodrugu Uletu ter ostali družini naše sožalje.

Poročalec.

## LISTNICA UREDNIŠTVA

C. K., Blaine, O. — Naznani prepozno prislo za objavo v prejšnji številki.

Dopis Jos. Uleta o mladini, sportu in vzgoji, ki ga je poslal že pred več tedni, smo mogli priobčiti šele v tej številki. Upamo, da nam to zakašnitev oprosti.

## Mladina, sport in vzgoja

Milwaukee, Wis. — V naših listinah in na sejih se mnogo razpravlja o mladini. Radi bi jo dobili za pristop v naše organizacije in za aktivnosti v delavskem gibanju.

Problem ni lahak. Prvi nam primankuje gmotnih sredstev da bi mogli mladini financirati sport v takem obsegu, da bi bil dovolj atraktivni.

Kapitalizem kontrolira šolstvo, in komercializiral je sport. V šolah jo navaja misli v kapitalističnem duhu, katerega ji vlivajo v glavo pod masko patriotizma in navduševanja za zvezdnato zastavo, na drugi strani pa jo navaja v zanimanje za komercializiran sport, kot baseball, football, prizefight, za razne dirke, ki so združene s stavami itd.

Sport je potreben, ni pa potreben sport, s kakšnim kujejo razne kompanije profit.

Nemalokrat so že prišle na dan velike golufije in prevare v baseballu, footballu, prizefightu itd., a ljudje vzlic temu polnijo stodione ter plačujejo stotisočake in milijone dolarjev vstopnine.

Sport je potreben, ni pa potreben sport, s kakšnim kujejo razne kompanije profit.

Listi (kapitalistični) so tako urejevani, da pomagajo glavno važnost "škandalom" in sportu. Uredniki, plačani da služijo kapitalizmu, skrbijo, da se ljudstvo navaja misli in debatirati o raznih "škandalih", to je, o umorih, ropih, Caponejih, "prohibicij" itd., in pa, priliki glede zmožnosti tega ali onega sportnega igralca in da bere sportni del lista.

Sport krepi telo, osveža duh in ob enem je zabava. Toda takega sporta je v tej deželi vedno manj. Cilj je profit, in temu načelu se je podvrgel tudi sport, to je ukupirali so ga proti lakiom ljudje, ki organizirajo v družbi, ki poslujejo po istih principih kot druge kompanije, in skrbe, da se ljudstvo za sport, ki ga oni prodajajo, zanimala ter jim polni blagajne.

Prisostoval sem footballu, pri katerem se igralci priravijo, sujejo, valjajo drug po drugem, in videl sem osivetve možne, starce, ki so zaenzo z drugimi gledavci vpili, se dvigali s sedežev in še bolj vpili. Čim bolj je bitka med igralci postajala vroča v prerivanju in padanju drug po drugem. Po igri govor o nji ves dan, pa še drugi in tretji, dokler jih ne zmoti kaki druga sportna igra, in stvar se ponovi zopet od kraja. Vse drugo jim je posransko, zato ni čudno, če je ameriško ljudstvo v zakonodajah skoraj brez zastopstva. Volilci, katerih mentalitet je prežeta z zanimanjem za komercializiran sport, ne morejo razumno glasovati.

Kadar priejajo kapitalistični krogki kampanjske shode, imajo poleg še kakšno prizadevo, s katero hočajo privabiti našo mlajšo svet, ali pa mu aranžirajo sportne tekme, stroške pa plačajo iz kampanjske blagajne.

Na obisk v Jugoslavijo in druge kraje v Evropi so odšli meseca junija, in eni odpotovil meseca julija, John Olip, Frank Alesh s soprogo, Antor Sular, Michael Pleshe, Jacob Zupančič s soprogo, Ivan Močil, katerega naši sodrugi v starem kraju z veseljem pričakujejo, Anton Jurec iz Detroita s soprogo, Mary Udovich in mnogih drugih. O svojih vtiših s tega potovanja poroča v Proletarju Anton Šular iz Kansasa.

V nedeljo 13. julija na pikniku "Sosedov" v nedeljo 13. julija

Konkurirati kapitalistom s takimi metodami ne moremo, ker nimamo sredstev. Imamo pa program, in za ta program moramo iskati pristaše med mladino. Ostalo bo izvršila ona sama. Glavno je, da dobimo povsod nekaj agilnih mladičev in deklek za našo stvar, za aktivnosti v naših organizacijah in ustanovah, da bodo vršili započeto delo načelo.

Dosedanje izkušnje pokazujejo, da je to v danih razmerah najboljša metoda. Med njo imamo že sedaj nekaj dobroj govornikov. V delavski politiki bo nedvomno uspešnejša kot smo bili mi, ker je rojena tukaj in ima vsled tega prilike delovati ne le med nami nego med vsem prebivalstvom. Pridobimo poštene in razume med mladino za našo idejo — za program socializma, in napredek našemu gibanju je zagotovljen.

Joseph Ule.

## Piknik "Sosedov" v nedeljo

13. julija

Cicero, III. — V nedeljo 13. julija se snidemo cicerovske sosedje — to se pravi, člani in člane državštva št. 449 SNPJ., na pikniku, ki ga priredimo na Steržinarjevem vrtu v Palos Parku, Willow Springs, in ob priliki priliki se želimo sniti z vsemi čikaškimi, lyonskimi ter drugimi sosedji tod okrog.

Zabava bo mnogo, s postrežbo kar se zavrstijo v 11. do popolne in 2. popoldne. Trem srednjim navzočim izletnikom se bo dala nagrada v zlatu in sicer \$25, \$15 in \$10.

Letos bo priredilo društvo Slovenski narodni dom v Waukeganu svoj vsakoletni piknik na praznik 4. julija na Harrisonovi farmi, North Western Ave. in Archdale road. Komur ta prostor ni znan, naj se informira v domu pri enemu izmed obornikov. Na programu so tekmek in igre za stare in mlade. Z dobrimi jestrinami bodo postreženi člani in člane društva.

Rudolf Skala, tajnik.

## Tujerodci dobro skrbe za pomnoževanje prebivalstva

V Chicagu je bilo l. 1929 rojenih 40 odstotkov otrok od tujerodnih staršev. Ker je odstotek tujerodcev v Chicagu nižji kot 40%, skrbe za naraščaj veliko bolj kot pa v Ameriki rojeni starši.

## Piknik Slov. nar. domu v Waukeganu

Letos bo priredilo društvo Slovenski narodni dom v Waukeganu svoj vsakoletni piknik na praznik 4. julija na Harrisonovi farmi, North Western Ave. in Archdale road. Komur ta prostor ni znan, naj se informira v domu pri enemu izmed obornikov. Na programu so tekmek in igre za stare in mlade. Z dobrimi jestrinami bodo postreženi člani in člane društva.

Zabava bo mnogo, s postrežbo kar se zavrstijo v 11. do popolne in 2. popoldne. Trem srednjim navzočim izletnikom se bo dala nagrada v zlatu in sicer \$25, \$15 in \$10.

Rudolf Skala, tajnik.

## Shod federacije S. N. P. J. na Syganu

V zapadni Pensylvaniji ima SNPJ priljubljeno društvo, da bi že lahko tvorila sama na sebi malo jednotno. Že dalj časa



## PROLETAREC

List za interesne delavškega ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.  
Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,  
Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zvezde

NAROČINA za Zedinjene države in Kanado za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.—  
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejno do ponedeljka popoldne za približevanje v številki tekočega tedna.

## PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.  
Established 1906.Editor Frank Zaitz  
Business Manager Charles Pogorelec

## SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

## Address.

PROLETAREC  
3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Telephone: Rockwell 2864.

546

## STEGOVANJE VRATOV

Pravijo, da je "stegovanje vratov" drhalška bolezen, ki pa jo imajo enako gospodski in negospodski ljudje, bogati in revni. Ko je umrl v New Yorku znani filmski igralec Valentino, je drhal skoro razdejala pogrebniškov zavod, v katerem je ležalo igralcevo truplo, in procesija ljudi, ki so ga hoteli videti v rakvi, je bila milje dolga in se ni izčrpalna. Tisoči so stali v vrsti, ne radi kakuge spuščanja dō pokojnika, nego da ga vidijo, "kakšen je", torej zato, da napasejo radovnost. Enako so jo manifestirali, ko je prišel na poset Prince of Wales, in še bolj, ko je bila tu na pustolovskem obisku rumunska kraljica Marija. V slednjih dveh slučajih so pokazali bolezen "stegovanja vratov" posebno "boljši" bogataški sloji.

Tred dobrim tednom je imela družina na vse strani oglašanega letalca Chas. Lindberga vesel dogodek. Dobila je sina, baje zelo krepkega, ki je "silno podoben svojemu očetu", kakor so ugotovile strežnice in druge osebe, ki so bile med prvimi srečnimi, da so videle novorojenčka.

Se tisto uro je radio raznesel "veselo vest" po vsem svetu, kakor so bahavo oznanjali lisi, ki so o tem dogodku obširno poročali na prvih straneh pod velikimi naslovi. Množica je drla k vili milijonarja Morrow, očetu Lindbergove žene, kjer sedaj stanujeta, in klicala Lindberga, vmes so se prervali časniški fotografi ter reporterji, in pa policaji, ki tudi ob takih prilikah skrbe za red in mir. Ko se je Lindberg končno prikazal, so se eni siromašni v njemu, ga objemali in postajali histerični od "silnega navdušenja".

Pravijo, da je Lindbergu zoporno tako čaščenje, in ko so ga reporterji vprašali, kaj je ob tem veselju dogodku njegovo sporocilo ameriškemu ljudstvu, jim ni odgovoril. Kot vsakdo, tudi on rad vidi, da so družinske zadeve stvar družine, ne pa predmet množice stegajočih vratov.

V Evropi se navadno drenajo, kadar imajo priliko videti kakega vladarja, kardinala ali drugo visoko osebo, ki vzbuja ljudsko pozornost. Te vrste radovnost pač nì noben dokaz, da smo kot ljudje dosegli že visoko stopnjo civilizacije. Kadar bodo množice res to kar bi morale biti, bo kakšna kraljica Marija lahko svobodno štala po bulvardih, ne da bi jo oblegale radovnedne množice, in Prince of Wales bo lahko svobodno padal s konja, ali plesal, ne da bi zrlo vanj tisočeroči, in slovit letalec kakor je Lindberg ne bo nadlegovan, kadar mu zdravniki sporoče, da se je vesel dogodek srečno izvršil.

## V CHICAGU ŠE VEDNO ČISTIJO

V Chicagu že dolgo čistijo, ali bolj točno, Chicago tira ven kriminalne elemente. Ko je nastopil službo policijskega načelnika W. F. Russell, je bilo obljubovanja ter pisanja in "groženj" kriminalnim elementom cele kupe, ali ti so se več ali manj svobodno gibali ter vodili svoje nepostavne obrti naprej. Vsakega toliko časa se pojavi vsled enega ali drugega umora zahteva po reformiranju policijskega departmanta, in tedaj je to znamenje, da mora policijski načelniki odstopiti. Tako je odstopil tudi Russell. Župan tedaj imenuje novega, ki enako goreče obljublja protekcijsko prebivalstvo in počiščenje mesta vseh zločincev, kakor so obljubljali pred njim vsi prejšnji policijski načelniki, državní pravniki in župani. Ako bi bilo v moči policija odpraviti vzroke gnilobe, korupcije in zločinstva sploh, bi se morda tu in tam res dobil policijski načelniki, ki bi to storili. Ker pa so administracije ameriških mest večinoma koruptne, in ker so vzroki močnejši kot pa ta ali oni "dober človek", je naravno, da je tudi policija korumpirana in v kompaniji s "kriminalnimi elementi".

Izjema je le mesto Milwaukee, toda zasluga za nadpovprečno čistočo v vseh ozirih ne gre policiji, nego socialističnemu županu in tistem aldermanom, ki mu pomagajo. Ob enem ima pomoč v svoji stranki, kar tudi šteje, če pomislimo na razliko med socialistično ter republikansko-demokratsko stranko.

## KRIZA, KI POKAZUJE NAROBE-SVET



Delavci in delavke so izdelali oblek na ostajaje, zaloge so prenapolnjene, in zato so odslovljeni. Ko bodo razprodane, jih, koli tor jih bodo potrebovali, zoper upose. Medtem so brezposejni krojaci in šivilje v pomankanju in vzlič temu, da so izdelali preveč oblek, morajo sami oblačiti cape, ker ni denarja za obleke. Isto je z delavci, ki so bili zapošljeni v tovarnah za obuvanja. Enako je z brezposebnimi delavci v stavbni stroki. Zgradili so tisočero stanovanjskih hiš, apartament zgradb, hotelov itd., toda sedaj, ko so zgradili preveč stanovanj, so mnogi izmed njih brez strehe. Temu stanju pravimo po pravici narobe-svet. V ravnotežje ga more spraviti sa mo socializem.

Jože Menton:

## Razvoj slovenske naselbine v Detroitu

Pred 20 leti je Detroit s Highland Parkom in Hamtramckom štel okrog 300.000 prebivalcev. Mesto je izgledalo kakor dobra vas, večinoma lesene hiše, raztresene na precej širokem teritoriju.

Detroit je rastel z avto-industrijo.

Avtoindustrija je bila ravno v početnem razvoju. Največja avtovarna je bila Packard Motor Car Co., druga Lozier Motor Co. (ta je bankrotirala 1912). Ford Motor Co. je že takrat poskušala masno producijo, 80 avtov dnevno (sedaj od 7 do 10 tisoč). Izmed tovarov za auto bodies (ogrodja za avte) je bila največja Wilson Body Co. Fisher Body je bila še jako mala, s samo eno žensko v pisarni, dočim danes zaposluje več tisoč samo prisnikevškega osebja.

Nizke plače, dolg delavnik.

Delavske plače so bile nizke. Ford Motor Co. je plačevala od 17½ do 25½ na uro, druge tvornice od 22 do 45c na uro, delalo se je od 10 do 12 ur dnevno, v sobotah do 4. popolne. Bilo je tudi nekaj takozvane delavske aristokracije, ki so prevzemali delo na kontrakt. Plačevali so svoje pomagače sami. Nekateri so na ta način zaslužili dobro, nekateri ne. V redkih slučajih so takozvani kontraktorji prejemali po \$300 naeden, nekateri so bili pa tudi zadovoljni ako so prišli do svoje dnevnic.

Početki slovenske naselbine.

Stanovanja so bila od \$10 do \$20 mesečno. Kdor je plačeval \$30, je imel že lahko samec na hrani in stan. Med inozemci so zavzemali prvo mesto Nemci, drugo Poljaki, tretje naši Banatčani in druge nacie iz Ogerske, potem so prišli Italijani, Finci in Rusini. V Highland Parku je živel prejšnje število Sircev in Turkov. Slovencev je bilo takrat še malo v Detroitu, dve družini v Highland Parku, 5 ali 6 na zapadni strani (Delray) in nekaj samcev, vsi pomešani med Slovaki. Eden rojak je imel salun, zelo pobožna duša; podobe svetnikov je še po salunu razobesil.

Detroitski "Balkan".

Na Detroitskem Balkanu (Russell Street) kamor sem se naselil, se je začela nova slovenska naselbina. Več rojakov je prišlo za menoju iz Newarka, N. J., med temi moj brat Martin, France Oglar in drugi. Ti vsi so postalni člani udruženja štev. 61 in potem kluba 114 JSZ. Naselil se je med nas Thom. Petrič, brat Franceta, glavnega tajnika J. S. Z. Thom. Petrič je bil zelo delaven sodrug, prvi tajnik kluba št. 114. Da ni več tako aktivni, so krivi največ detroitski sodrugi sami. Kadar še prevzame kako funkcijo za organizacijo, jo zelo vestno izvrši. Joško Oven in njegov neštevilni drug Ivan Vivoda sta se naselila tudi v naši sosedstvini.

Vloga salunarjev.

Naš Balkan je postal prava predpostopek sedanje Jugoslovije. Društvo štev. 121 S. N. P. J. je štel okrog 30 članov, med njimi polovica Slovakov. Hrvaška naselbina je bila mnogobrojna. Imela je svoje veleme (salunarje) in velike "boardinghovze"; eden je imel celo do 300 boarderjev. Ti so delali povečini za gazo (salunarje). Ako si slučajno prisel v tako kasarno, si imel zastoti za vseh 5 človeških čutov. O kaki zavednosti med tem delavstvom ni bilo govora. Pilo in kvartalo se je, keli so drug drugega, kakor pač znajo ljudje, ki so prišli s kmetov načrtnost k gazdi (salunaru), čigar interes je bil, da je ostal dragi rojak glup, ker le na ta način ga je mogel držati pod svojo kontrolo.

Napredajoče socialistično gibanje.

Socialistično gibanje je bilo med angleško govorčim delavstvom tedaj zelo živahnino. Imeli so svoje lokalne novine "Emancipator". List je bil prej razširjen. Videl si čitati delavcev v karah cestne železnice socialistično glasilo. Nemci so imeli svojo močno lokalno socialistično organizacijo. Njihov glavni organizator je bil Alois Wolf. (Ta Wolf se je prelepljal ob začetku svetovne vojne v strastnega kajzerjeva in tako je bila njihova socialistična organizacija prva v razsulu). Med Jugoslovani sta prva počela propagirati za socializem dva šifkartaša, Trifun Korač, baje sorodnik Vitomira Korača, socialističnega oratorja v Šidu, Slavoniji, in Thomas Ban, znamenom, loviti kaline na svojih in v konkurenco gazdomsalunarjem.

"Eselpisti".

Za njima so prišli eselpisti. V Detroitu smo jih zvali "Borbaši" (pripadniki "Radničke Borbe"). Ti so zoper tolmačili socialistični sovoldili z napadanjem Milana Glumca Juričića, takratnega urednika "Radničke Straže", Viktor Bergerja, Emil Seidla, Debba i. t. d. Socialistična Radnička Straža je imela v Detroitu tri naročnike, omenjena šifkartaša in enega delavca po narodnosti Malorusa. Narodni Glas, glasilo Srbske sekcije in Proletareca imela v Detroitu nobenega naročnika.

Agitacija za naše liste.

Ko sem prišel 15. februarja 1911 v Detroit sem uvidel, da se dalo narediti nekaj za Radničko Stražo in Narodni Glas. (Za Proletareca je bilo zelo malo izgleda. Dohajalo je sem le par iztisov Glasa Naroda in en izvod Am. Slovenskega). Obiskal sem nekoliko bordov (boardov) — ako bi jih nazival stanovanja, bi se lagal — v hrvatski koloniji, in posrečilo se mi je dobiti 7 naročnih za R. Stražo in 3 za Narodni Glas, nekoliko pozneje tudi nekaj za Proletareca.

nieski Savez Zorata, Grupata Detroit, ki so trobili v isti rog.

Prvi shod udruženja štev. 61 je bil sklican julija 1911 v Linkoln dvorani v Poljskem delu mesta. Bil je zelo zanimiv. Kot govornik je nastopal Blagoje Savić, pokretač Jugoslovanske sekcije Soc. Labor Party in prvi urednik Radničke Borbe. Borbaši so poskušali z vsemi sredstvi, da bi shod onesmogocičili. Ni jim uspelo, ker Blagoje Savić je bil takrat najspodbujnejši jugoslovanski orator. Na shodu je bilo tudi nekaj slovenskih delavcev, ker so se začeli takrat že tudi Slovensci naseljevali na naš Balkan. Rezultat shoda je bil, da je udruženje narastlo od 7 na 40 članov. Udruženje je postalno privlačna sila za vse poštene, kakor tudi za tiste, ki so hoteli na račun udruženja živeti brez dela, ala Ivan Delija, (poznejši komunist) in njemu slični, ki so se danes niso povrnali svojih računov na hrani in posojenem denarju. Samo veliki kritiki in teoretičarji, ki so daneš? Prišel je Teodor Cvetkov in v udruženju je zavelo novo življenje. Za Cvetkovom so prišli Sava Bogosavljević, Milan Lučić, Sava Miroslavljević itd. (Konec prihodnjih).

## Zoper velik dan Pionirjev'

**Chicago, Ill.** — V Chicagu in okolici prednjacijo izmed slovenskih piknikov neoporečno tisti, ki jih prireja društvo Pioneer št. 559 SNPJ., ki je tudi največje društvo SNPJ. v Chicago. Svoj letni piknik bo imel v nedeljo 20. julija v Bergman's Grove, torej v kraju, kjer še nismo imeli piknika, toda s prostorom bodo posetniki zadovoljni, ravno tako z vsem drugim, kar planira Pioneerjev pikniški odbor v veliki meri.

Bergmann's Grove se nahaja ob električni proggi cestne železnice Cicero-LaGrange. Je to eden najboljših pikniških prostorov v tej okolici Chicaga, in društvo ga je najelo radi ugodenosti, ki jih nudi.

Vstopnina na piknik je 50c, otroci pod 16 letoma so vstopnina prosti, in ne le to, nego dobri vsakodnevni tiket v vrednosti 50c, s katerimi si lahko kupi sandviče, sladoled, sodo ali karkoli drugega se bo dobilo na pikniku. In seveda — tudi ponijev ne bo manjkalo, ne iger in ne druge zabave.

Pomnite, da je nedelja 20. julija Pionirjev in vaš dan, ako prideite na njihov piknik, kar storiti tudi stotine drugih.

Prijatelj Pionirjev.

Slike pokojnega Jožeta Zavertnika se dobe pri SNPJ.

V Prosveti je bilo naznajeno, da je SNPJ. izdala slike Jožeta Zavertnika, o katerih pravili, da so lepo izdelane in primerno velike za v okvirje. Bile so izdane na predlog mnogih, ki so jih zelenili, bodisi da jih obesijo v dvoranah ali stanovanjih. Slike stane \$2.50 brez okvirja. Naroča se pri SNPJ., 2657 S. Lawndale Ave.



Pogosto se dogaja, da pobegne iz te ali one blaznice večje število bolnikov naenkrat, katere potem mrzljivo išče vekrižem. Paxnost v blaznicah, sedeče po uspešnih beginih mentalno bolnih ljudi, ni posebno vzorčna. Na sliki na desni je Omar Hassan, ki je v svojem življenju umoril 35 ljudi. Nedavno je pobegnil začno s 13 drugimi iz blaznice v Ioniji, Mich. Omar je kmalu zasedil šerif Franch (na levu), ki je učenja zlepila pogovoril, naj se da ukeniti ter odvesti nazaj v blaznico.

## KARL MARX

Njegovo življenje in njegov nauk.

Spisal M. BEER. — Prevel C. ŠTUKELJ.

## UVOD.

(Nadaljevanje).

## 1. Marxova pomembnost.

Karl Marx spada med one filozofske in socijalnoznanstvene mislece, ki oplode svet z mogočnimi idejami, vzzvalo človeške mnogice, vzbude speče dvome v nasprotju, oznanjajo nove duhovne in družabne oblike. Njihovi sistemi lahko sicer prej ali slej zastarijo, želesni zob časa lahko končno izje njihovo miselno zgradbo; dotlej pa ona podziga neštetno človeških glav, razvrena neštetno človeških src in zapusti v njihovih vlaknih sledove, ki jih podredejo bodoči rodovi. To je najvišje in najlepše izmed vsega, kar more dosegči človeško bitje. Ker so živel in delali ti misleci, mislio jasneje sodobniki in potomci, čutijo globlje in imajo bogatejše znanje in večjo samozavest.

Iz takih sistemov in svetovnih naziranj se stoji zgodovina filozofije in socijalne vede. To so stvarno kazalo človeške zgodovine. Nobeden teh sistemov ni popolen, nobeden ne vsebuje vseh človeških nagonov in sposobnosti, nobeden ne izčrpa vse sil in struj človeške družbe. Vsi skupaj izražajo le odlomke resnic, ki pa učinkujejo in žanjejo uspehe, ker posvetijo v duhovno zmedenost njihovega pokolenja, ga predramijo, da se zavev

PAVEL DOROVH:

Prevedel Ivan Vuk.

**SIBIRSKI PUNT**

Ruski roman iz dne državljanke vojne

(Nadaljevanje.)

"Ne delajte neumnosti, gospoda, samo traite čas. Pokažite nam svoje kajute!"

V kajutah najdejo pri vsakem revolver in sablo.

Bodrij strese glavo, karajoč:

"Rekel sem vam, da oddajte orožje prostovoljno. Sami ste krivi."

Odvedejo častnike na breg.

V medkrovju stoji pet vojakov s puškami in šeptajo.

Štab se jim približa.

"Predajte svoje puške, fantje in peljite se dalje, ako hočete."

"Ste vstaši?"

"Da, imamo Sovjet."

"Ali nas rabite?"

"Razume se. Pojdite na breg."

V jedilnici prvega razreda sede štab k seji.

"Kaj se naj zgodi s parobrodom?"

Peter Molodih reče:

"Naj plove dolje."

"Kaj naj bo s častniki?"

Po dolgi debati se sklene:

"Kot talce se jih zapre na gumno!"

In sklene se še:

"Sosednje vasi — Ivanovsk, Vjasovsk in Coušovsk se naj obveste, da je začela Sisovka s vstajo in da treba delati skupno. Nadalje se pošlje sel k Petruhinu, ki mu naj sporoči, da se mu kmetje Sisovske hočejo pridružiti."

## 11. Pri puntarjih.

Ko je imel Dimitrij pašnike za seboj, se je obrnil. Po gozdnih poti je objahal vas in prispeval daleč izven vaškega obsega na veliko cesto ter dirjal po nji dalje.

Dve uri nato se je bližal nekemu pristašnemu. Na pristaši meječem gozdu je razjaha, privezal konja in šel peš k obrežju.

"Ali pride parnik kmalu?"

"Jutri zjutraj bo tu."

Postavil si je sledenči načrt: peljati se nazvdol do prve postaje, se izkratiti na drugi breg in se nato peljati dalje z vozom. Kam — to sklene potem med potom. Okolščine mu bodo pokazale potrebno smer.

Zgodaj v jutru je priplul parobrod.

Vkrcali so novince.

Zene so jokale, otroci kričali. Kmetje preklinali.

Stara, majhna, izmučena žena se oklepa plavolasega fanta in se ne more ločiti od njega.

"Moj mladec, moj otrok, kako naj živim brez tebe, kedaj te zopet vidim . . ."

Mostič se je dvignil. Parobrod se je zagnil in zapul. Novinci so se gnetli k naslonjalu, mahali s kapami, klicali zadnje pozdrave. Glasno so jokale žene.

Drugi potniki so obkrožali radovedno novice.

"Mobilizacija? Kam greste?"

"Kako naj to znamo. V Omsk moramo priti. Gremo tja, kam nam spravijo."

"Razumljivo. Vojak ni svoboden človek.

On stori, kar mora."

"Ali je res, da so boljševiki zasedli Omsk? — Potem nam ni treba tja in pošljejo nas zoper domov."

"Ljudje v mestu pripovedujejo, da so boljševiki zavzeli Celjabinsk. Bo že tako, da je že tudi Omsk zavzet. Rdeče čete so, pravijo, zelo močne."

Po celem krovu se čuje šepet:

"Da, da, rdeči prihajajo! Rdeči prihajajo!"

Na obrazih ni otožnega nemira ali zakritega veselja. Vsak bi rad to veselje zakril, ali ne gre — samo vstaja in se kaže.

"Eh, da bi že kmalu bilo!"

"Gotovo — vladva se ne bo držala!"

"Ne bo se držala, misliš?"

"Ne, ne bo se ji udalo."

"Zakaj ne?"

"Izklučno — svojo os je zgubila. Brez osi pa se ne da peljati. Vsak človek mora imeti os. Brez osi nima človek trdnosti, koleba z ene strani na drugo stran, ker mu manjka hrbitenica. Nima nobene opore več. Kdor pa je svojo lastno os našel, se mu ne more nič zgoditi, tega ne podre noben veter. Ima nekaj, na kar se lahko opira. Tak stoji krepko na svojih nogah."

"Misliš, da Kolčak nima osi?"

Kmet se ozre bojazljivo okrog, pomiri se pa takoj zopet in reče, zamahnivši z roko:

"Ima jo že, ali tujo."

"Kako se to naj razume?"

"Razumi, kakor hočeš, dragi prijatelj."

"Tako, tako. Torej ne bo vzdržal?"

"Gotovo ne. Na tujih oseh se ne pride daleč."

"Gospod, ti dobri moj! Ali so to časi!"

Z desne se dvigajo modrikaste gore. Spredaj, zadaj in na levo se razprostira stepta. Zašpani kočijaš kaže z bičem na gore.

"Tam gre žaltavo."

"Zakaj?"

"Dosedaj je bilo v tistem kraju vedno tiho. Nič se ni slišalo. Ali sedaj se je začelo. Vas je tam v gorah, tam med tistimi koničastimi pečinami in tisto, ki izgleda kakor kirgiska čepica. Neki dan je prišlo v vas ducat kozakov — klatežev — kozaki stotnik Anenkov se vlači tu pri nas v guberniji okrog in njegovi ljudje prizadevajo kmetom veliko gorja. Celi teden so se držali v tej vasi. Dogajale se so divje reči. Kmete so bičali in z mladimi ženami in dekleti niso imeli veliko obziru. Pa so se kmetje vzdignili in bandite pobili do poslednjega moža. Tri dni potem je vkorakala v vas cela armada.

"Predajte krivce!"

"Da, tako so zahtevali — ali krivce niso mogli najti, zakaj vsi so bili krivci, vsi so pobijali in ni bilo kmetja, ki bi ne bil zraven. In odgovoril so ljudje:

"Nimamo krivce!"

"Nimate jih?"

"Ne, ker smo vsi krivci."

Dobro. Vsa vas je bila pogana na cesto. Pred nje so postavili strojnico.

"Torej nimate krivce?"

"Ne!"

"Pa se je začelo prasketanje . . . Samo nekaj jih je odneslo kožo, večina pa je obležala na cesti — mladi in starci. Drugi so odšli v gore in se zabarakirali. Ako jim pride v roke kozak ali belogardejec — je z njim končano . . . Tudi trgovcem ne prizanašajo. Pa tudi mnogo trgovcem se potika po teh cestah, od katerih se ni nič dobrega nadejati . . .

Kočijaš obmolne in se zatopi v misli. Tudi Dimitrij premišljuje o svojem položaju.

"In sedaj so se vzdignili kmetje iz Sisovke." Dimitrij se spomni na velikega črnegoga kmeta iz Sisovke, ki je bil odpisan iz občine, da poišče novo naselbino.

"To je tista vas, v bližini katere je veleposhestvo Kardinsko?"

"Resnično, tista vas je . . . Tudi k sosedom so poslali poslanca z zahtevo, da se pridružijo k vstaji."

Dimitrij sklene, da se pelje v Sisovko.

Kakšnih pet vrst pred vasjo je dohitel Dimitrija oddelek konjenice miličnikov.

"Stoj, kdo je ta človek?"

Dimitrij je naglo pogledal na jezdce. Zapazil je med njimi mladega popa, ki je isto tako sedel na konju.

"Aha, kazenska ekspedicija!"

"Kak človek si? Kam se pelješ?"

"Človek sem, karor vsak drugi in se pelje po svojih poslih."

"Kakšni so ti posli in kam?"

"V Sisovko. In kdo sem, to lahko le enemu iz vas povem. Kdo je vaš načelnik?"

"Jaz."

Dimitrij vzame listnico in pokaže možu izkaznico, ki jo je prej vzel detektivu.

Stražmojster je pregledal papir in ga vrnil s ponizno gesto.

Eden od naših torej.

"Peljemo se tedaj v eni in isti zadavi."

Dimitrij se smeje.

"Da, zadeva je ista."

Pozval je popa, naj vstopi v njegov voz.

"Prisedite, velečastiti. Jahanje slabo prislova duhovni osebi."

Pop prisede k Dimitriju in ga radovedno ogleduje.

"Vi prihajate gotovo od višje oblasti?"

Dimitrij molče prikima.

"In vi, velečastiti, spremljate oddelek?"

"Ne, jaz sem iz Sisovke. Kanalje se puntajo. Aretirali so miličnike, zasedli pošto, pregnali uradnike Zemstva in oporali parobrod. Štel sem si v svojo sveto dolžnost, da sem oblasti naznani o puntu."

"Mogoče so to samo trenutna razgrajanja in nobena prava vstaja?"

Dimitrij govori ravnodušno, mirno, ali v njem vre od nepotrežljivosti zvedeti kaj po bližje o vstaji v Sisovki.

"Kaj pa mislite, cenjeni gospod, to je prava vstaja! Okrožni načelnik je sprva tudi dvomil. Dejal je, to so samo razgrajanja pisanjih kmetov. Ne, ne, to je prava pravčata vstaja. Proti vladni, proti cerkvi, proti bogu!"

(Dalje prihodnjic.)

**S pota na obisk v domovino**

Piše Anton Šular

(Nadaljevanje).

Na carinarnici v Cherbourg-u niso posebno strogi, in ne nadlegujejo preveč, razen za tobak, posebno za cigare in cigarete. Par naših potnikov je plačalo po več doljarje carine za cigarete, katere so imeli s seboj, vredne kakih 90c. Da se izognete takim stroškom, ne imejte pri izkrcanju več kot kake štiri do pet cigar in ne več kot par zavojčev cigaret, ki pa morajo biti odprtih.

V Cherbourgu je nas čakal zagrebski zastopnik Cunard linije g. Ivan Pšeničnik, ki je potem potoval s prvo skupino naših izletnikov v Ljubljano. Cakali smo v Cherbourg na vlak par ur, in ta čas so eni porabili, da so se založili z "božjo kapljico", ki je tu primeroma poceni. Od tu do Pariza je 6 ur vožnje z vlakom, in ni edino, če je "zalog" prezgodaj pošla. Ko je vlak ustavljal za par minut v Caenu, je en naš žejni sopotnik skočil po novo "zalogu". Ampak predno je prišel nazaj, je vlak odšpal z njegovim klobukom in prtljago vred. Telegrafirali smo z naslednje postaje, da naj ga pošljejo za nami. Nedvomno mu ta dogodek ostane v spominu.

Severna Francija, koder smo se vozili, zgleda precej slaba za poljedelstvo, tako dobra pa mora biti za živinorejo, kar priča lepa živila in pašniki. Na vožnji do Pariza smo imeli v vlaku res "good time", k čemer je pripomogla zelo mnogo "zalog" ter "kuretna", in pa zavest, da smo zopet na trdih tleh. V poveškem zboru so pridodelovali ženske.

Ob 10. zvečer smo prišli v Pariz, kjer so nas na postaji pričakovali nekateri Slovenci, živeči v Parizu. Okrog 90 potnikov izmed naše skupine je v Parizu le prenočil, naslednji dan pa se odpeljala pod vodstvom clevelandskega rojaka Haynija proti Ljubljani, ostali pa smo dva dni ogledovali zanimivosti Pariza, katere je zadnjič podrobno opisal v Proletarju Joško Ovru in jih tu ne bomo znova navajali.

Pariz v splošnem je krasno in snažno mesto. Tovarne so v predmestjih. Rekli so mi, da so plače delavcev zelo nizke, kot povsod. V avtomobilskih tovarnah plačajo izutenom delavcem 7 do 8 frankov na uro, neizvenčnim pa 5 do 6 frankov na uro. Stanovanje in prehrana pa stane 30 in več frankov na dan.

V Parizu se je zadnje čase naselilo tudi precej Slovencev, posebno iz Primorske. Imajo svoje društvo z okrog 70 članimi, čigar namen je gojiti družabnost med njimi.

Zivljenje v Parizu je približno kot v Zed. državah. Ena stvari, npr. tobak, so dražje. Za zavitek ameriških Camels sem plačal 28c. To razliko med ceno tukaj in tam napravi carina. Tudi obleka je dražja. Hoteli so najbrž nekaj cenejji kot v Ameriki. Noša je v glavnem enaka kot v ameriških in drugih zapadno evropskih mestih. Vsak boljše oblečen moški ima tu običajno palico, medtem ko jo ima v ameriških mestih le malok.

Napitnina je tudi v običajju. Na misel mi je prišla povest: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh." Pri vsaki stvari zahtevajo napitino. Npr., v

\*\*\*\*\*

Sodrugom v Clevelandu.

Seje kluba it. 27 JSZ se vrši vsak prvi petek ob 7:30 zvečer in vsako tretjo nedeljo ob 2:30 popoldne v klubovih prostorih v Slov. narodnem domu. Sodruž

BORIS KRISTAN:

## PARIZ

Paris, Paris, la reine du monde . . .  
Paris, c'est une blonde . . .

17 hod. 37 minut; še 11 minut in internacionali brzovlak Wien-Paris bo zavozil na "Gare de l'Est" — Pariški vzhodni kolodvor, na katerega nas "blížnje orientalce", kakor nam pravijo Francozi, ponavadi prvkrat ko pridevo v tu moderni Babilon, zanese. Na ta kolodvor se prispe iz Švica ali Nemčije, ako se pa potuje preko Italije pa pridevo navadno na kolodvor družbe P. L. M. (Paris-Lyon-Mediterrane), takozivani Lijonski kolodvor, ki je izmed vseh pariških kolodvorov najlepši. Vlak drvi z pristno francosko naglico — povprečna hitrost znaša 90—100 km na uro, toda vse bolj in bolj se opaža, da se približujemo končni postaji, kajti lokomotiva ne sponha več tako glasno, potniku se vse bolj dozdeva, da drvi vlak še samo radi svoje lastne kinetične energije.

Vse je pri oknih, vse je vznemirjeno, hodniki so tako natrpani, da se je nemogoče prekriti v sosednjem oddelek, nekote se spomniš na panj čebel predno vzroji — vsak čaka; da tam na zahodu prvi zagleda konico Pariza-Eiflov stolp. Vsak ugiba, rad bi se pobahal z svojim poznavanjem evropske metropole pred svojim prijateljem, sopotnikom od včeraj: "Regardez la bas . . .", glejte tam dol — ah, da, ono je Eiflov stolp . . . in tam na desni, ono je Montmatre. Ti dve imeni šumita v hodniku vagona v vseh jezikih, ter že njih izgovorjava potrjuje bližino modernega Babilona, "Tour d'Eifel . . . Montmatre . . . te dve besedi se selita od potnika do potnika, mnogo so čuli o tem . . . in sedaj bodo skor tam — ali bo presenečenje, občudovanje, zadovoljstvo — ali pa razočaranje . . . A oni, ki vse to že poznajo mirno gledajo v ono smer neba, kjer se na lahko z dimom prepreženim obzorjem dviga elegantna konica proti nebu, vsak izmed njih gotovo obuja spomine . . . vsak svoje, ta ugodne, oni manj . . .

"Chaque a son gout", vsak ima svoj okus, pravijo Francozi, najbrže imajo prav.

Vse bolj rahlo in rahlo, vedno večji so časovni presledki med posameznimi brzovavnimi in telefonskimi drogovami; proga, preje dvostrana, rudoče osvetljene črke v kineskem slogu postavljene napisne plošče pri stopnjišču v podzemlje Pariza, ki je ogromno. Ako ga ne opozorijo napis "Metro" ali pa "Nord-Sud" pa gotovo ono vrvenje in valovanje vstopajočih in izstopajočih ne ostane neopazeno.

Neki gospod iz New Yorka mi je pravil, da je pariški "Metro", kakor se v Parizu imenuje podzemelska železnica, mnogo lepši od enega v New Yorku. Posebno so se mu dopadli peroni podzemskih postaj, ki imajo stene obložene s svetlozelenimi kvadri. Toda ako se hoče videti promet, tedaj je treba iti okoli šestih zvečer ali pa okoli osmih zjutraj, ko se natlači v en wagon okoli 120 oseb, ko so hodniki tako natrpani, da množica sama se brevilači enega podzemnega hodnika v drugega, ko se ljudje pehajo in tolčajo za mesta v vozovih. Takrat je šele mogoče dobiti pravo sliko o pomenu tega prometnega sredstva za Pariz. Takrat se čuti biti srce Pariza in čuti se njegova velikost, njegov temperament . . .

Prvo progo nekaj kilometrov so zgradili leta 1900, toda, do tik pred svetovno vojno se Parizani niso nič kaj radi posluževali "metra". Sele vojna je pokazala ogromno vrednost te naparve. Ko so nemške granate padaše v Pariz, so Parizani kaj radi bivali podzemljo in takrat so prišli do zaključka, da je "metro" kaj varno in hitro prometno sredstvo. Gradili sta ga dve družbi, "Metropolitan" — kratko "Metro", in pa gružba "Nord-Sud". Ker je podjetje v Evropi, je popolnoma jasno, da je udeležen pri stvari, ki dobro uspeva, tudi Rothschild, ki je celo glaven steber vsega podjetja. Danes sta obe družbi združeni, le upravno ločeni, lahko se pa prestopa z listki ene družbe v vlake druge.

Vse podzemnih prog ima Pariz danes 130 km, od teh tri četrtine "Metro" in eno četrtino "Nord-Sud". Reko Seino premesti trikrat, a štirikrat gre izpod reke. To se vrši v ogromnih jeklenih rovih izkopanih pod dnem reke. Človek si nemore predstavljati, s kako težavo in nevarnostjo je bilo vse to zgrajeno. In tudi melodijska vlemesta. To so prebivalci enega drugega Pariza, katerega tujci ne poznajo, mednarodni vodiči omenjajo ta del le s par besedami, to je oni Pariz, ki se razprostira 60 km na vse strani Monmatra, Elizejskih poljan in ki je v dimu, ako se ga išči iz vrha Eiflova stolpa, oni isti Pariz, ki je delal in vodil revolucije. To so do 100.000 prebivalcev broječa mala mesta — pariška predmestja — kakor St. Denis, St. Monde, St. Germain in še polno drugih; umazana, revna, toda trda oporišča francoskih komunistov. Od tu je doma velika večina pariških prostitut, ki se sprehabajo na "velikih bulvarjih", ker so pogbenile pred goloto in revščino delavskih okrajev in mest . . .

Se par kratkih predorov, par mostov preko kanalov Seine in Marne, ki se izliva pred mestom v Seino in vlak se ustavi na vzhodni postaji.

Med pariškimi nosači in onimi na Dunaju, Berlinu, New Yorku ni bistvene razlike, — pilijo svojega klijenta eni bolj kot drugi, mogoče jih pariški nekoliko posekajo v opiljenju gosta, ako spoznajo, da ne pozna jezika in običajev. Tarifa nimajo, ga tudi nočeo imeti, ako tujev ne plača, se začno dreti in kleti, češ, zbal se bo plačal. Mnogokrat uspo s svojim manevrom, včasih tudi ne, vsekakor si pa Francozi kaj takega ne dovoli. Ima pa to drugo posledico, nosačev "naslednik", šefer taxija sponzna kvaliteto svojega gosta, ter nata še om poskuski svojo srečo na njem. No, vsaka šola nekaj stane . . .

Lahko se pa tudi mirne duše napoti v mesto z najcenejšim sredstvom — per pedes — z lastnimi stopali. Ni se treba batiti zaideš, kajti ogromen tok bulvarja Sebastopola, na katerem stoji, te zgrabi seboj in te prepusti šele na "velikih bulvarjih". Sicer je pa takoj pred kolodvorom ličen paviljon policijske prefektur, kjer se brezplačno dobe vsa pojasnila, tudi v angleščini in italijansčini . . . celo v jeziku "bošev" — Nemcev (boš — mesar — psovka za Nemca) lahko govoris in ni se batiti, da ti kdo napravi neprijetnosti. Sicer je bilo mnogo vrisk na piski v časopisu radi tega, no pa je le zmagala praktična stran in danes lahko na policiji govoris pred tolmačem v nemškem jeziku. Mogoče je to precejšen napredok ideje pacifizma ali pa samo "Blažev žegen". Zadnja čas je tudi po izložbenih oknih opaža: "Man spricht deutsch".

Toda ni povsod tako. Na deželi, posebno v severnih pokrajinah ni zdravo operirati z nemščino.

Meni se je pripeljal v Boulogne sur Mer (Pas de Calais) sledič značilen dogodek: Vsak dan sem hodil v malo trgovino visavis mojega stanovanja; lastnica, preposta ženica me nekoga dne vpraša:

"Kajneda vi pa niste Francozi?"

"Ne, gospa," ji odgovoril.

"Toda Anglež pa tudi niste ker imate dober naglas, ali kajneda "boš" pa tudi niste?"

Pojasnil sem jsi, da sem Jugoslovan, toda kakor velika večina Francozov, tudi ona ni imela pojma o Jugoslaviji, zatem naposled svoje jugoslovanstvo in ji radi enostavnosti rečem, da sem Srb.

"Vous, vous etez Serbe", — Vi, vi ste Srbi, me vpraša ponovno s očitim spoštovanjem in veseljem, "ah, uboga Srbija, koliko je pretrpel v svetovni vojni, veste vesela sem, da niste Nemec, kajti vi ste simpatičen fant."

No, v Parizu je to sovrašto že precej po-nehalo, mogoče radi Kelloggovega pakta, mogoče radi svoječasnega Stresemannovega obiska, najbrž pa radi tečja nemške marke in velikega števila nemških turistov . . . kajti, "z zlatom otvorjeni oči prepleže še takov višek zid", je nekoc rekel veliki Aleksander.

Kdor pa hoče, da hodi peš in mu taxi ne prija, lahko pride iz Vzhodnega kolodvora tudi na drug način v sredino mesta ali pa tudi na vse druge konce velike Metropole. Tako v postaji sami se opazi hodnik z napisom "Metro" oziroma daljši izraz "Metropolitan".

Tudi ako se stopi pred kolodvor, opozorijo nase rudeče osvetljene črke v kineskem slogu postavljene napisne plošče pri stopnjišču v podzemlje Pariza, ki je ogromno.

Ako ga ne opozorijo napis "Metro" ali pa "Nord-Sud" pa gotovo ono vrvenje in valovanje vstopajočih in izstopajočih ne ostane neopazeno. Neki gospod iz New Yorka mi je pravil, da je pariški "Metro", kakor se v Parizu imenuje podzemelska železnica, mnogo lepši od enega v New Yorku. Posebno so se mu dopadli peroni podzemskih postaj, ki imajo stene obložene s svetlozelenimi kvadri. Toda ako se hoče videti promet, tedaj je treba iti okoli šestih zvečer ali pa okoli osmih zjutraj, ko se natlači v en wagon okoli 120 oseb, ko so hodniki tako natrpani, da množica sama se brevilači enega podzemnega hodnika v drugega, ko se ljudje pehajo in tolčajo za mesta v vozovih. Takrat je šele mogoče dobiti pravo sliko o pomenu tega prometnega sredstva za Pariz. Takrat se čuti biti srce Pariza in čuti se njegova velikost, njegov temperament . . .

Prvo progo nekaj kilometrov so zgradili leta 1900, toda, do tik pred svetovno vojno se Parizani niso nič kaj radi posluževali "metra". Sele vojna je pokazala ogromno vrednost te naparve. Ko so nemške granate padaše v Pariz, so Parizani kaj radi bivali podzemljo in takrat so prišli do zaključka, da je "metro" kaj varno in hitro prometno sredstvo. Gradili sta ga dve družbi, "Metropolitan" — kratko "Metro", in pa gružba "Nord-Sud". Ker je podjetje v Evropi, je popolnoma jasno, da je udeležen pri stvari, ki dobro uspeva, tudi Rothschild, ki je celo glaven steber vsega podjetja. Danes sta obe družbi združeni, le upravno ločeni, lahko se pa prestopa z listki ene družbe v vlake druge.

Vse podzemnih prog ima Pariz danes 130 km, od teh tri četrtine "Metro" in eno četrtino "Nord-Sud". Reko Seino premesti trikrat, a štirikrat gre izpod reke. To se vrši v ogromnih jeklenih rovih izkopanih pod dnem reke. Človek si nemore predstavljati, s kako težavo in nevarnostjo je bilo vse to zgrajeno. In tudi melodijska vlemesta. To so prebivalci enega drugega Pariza, katerega tujci ne poznajo, mednarodni vodiči omenjajo ta del le s par besedami, to je oni Pariz, ki se razprostira 60 km na vse strani Monmatra, Elizejskih poljan in ki je v dimu, ako se ga išči iz vrha Eiflova stolpa, oni isti Pariz, ki je delal in vodil revolucije. To so do 100.000 prebivalcev broječa mala mesta — pariška predmestja — kakor St. Denis, St. Monde, St. Germain in še polno drugih; umazana, revna, toda trda oporišča francoskih komunistov. Od tu je doma velika večina pariških prostitut, ki se sprehabajo na "velikih bulvarjih", ker so pogbenile pred goloto in revščino delavskih okrajev in mest . . .

Se par kratkih predorov, par mostov preko kanalov Seine in Marne, ki se izliva pred mestom v Seino in vlak se ustavi na vzhodni postaji.

Med pariškimi nosači in onimi na Dunaju, Berlinu, New Yorku ni bistvene razlike, — pilijo svojega klijenta eni bolj kot drugi, mogoče jih pariški nekoliko posekajo v opiljenju gosta, ako spoznajo, da ne pozna jezika in običajev. Tarifa nimajo, ga tudi nočeo imeti, ako tujev ne plača, se začno dreti in kleti, češ, zbal se bo plačal. Mnogokrat uspo s svojim manevrom, včasih tudi ne, vsekakor si pa Francozi kaj takega ne dovoli. Ima pa to drugo posledico, nosačev "naslednik", šefer taxija sponzna kvaliteto svojega gosta, ter nata še om poskuski svojo srečo na njem. No, vsaka šola nekaj stane . . .

# "ENAKOPRAVNOST" ALI "VSE MIRNO NA ZAPADNI FRONTI"

Piše JOSEPH A. SISKOVICH

"Mi se ne bom spuščali v legalno in moralne strani situacije, ki je nastala pri S. N. Domu s to izredno delniško sejo. "Enakopravnost" je od svojega početka pa do danes stalno in pozitivno delala za uspeh teget največjega narodnega zavoda med ameriškimi Sloveni v tudi danem, da je nekajneda v sredini.

Z menom je križ ta, da ne znam kot drugi pokazati v "pravih momentih" tiste profesionalne sentimentalne narodne jokavosti kot je znajo nekateri "narodni možaki". Ti, če ne gre drugače, imajo za vsak slučaj s seboj dober konč hren na ribešnik, pa gre. Ko bi jaz takожe znal, tedaj bi tudi jaz rabil publike fraze, da ščitim premožni, ljubljeni narod, ali ga v stiskah celo klicam na pomoč, da bi me opral, kadar se gre za nezaupnico radi slabega gospodarstva pri Domu. Ker sem proti narodnim demagogom, raje stremin, da se udeležim pri, ne v, upravi S. N. Doma, ter to vedno delam potom jezika, časopisa in razumeva z drugimi, ki imajo istotno pravico. Moja velika sreča je, da sem neodvisen in neustrašen pristaš resnice in poštenosti, torej se mi ni treba biti malenkostnih napadov in napačnega poročevanja od strani brezprincipnih nasprotnikov, ki ne priznavajo, da je v tem zapovednik.

Tistim, katerim je za stvar, naj pogledajo "E." z dne 4. junija 1930, in sicer v uredniški konferenci, da so proti "Anarhiji" bili vedeni, da ne bo težko priti preko dozdevno resnih zavir do sporazuma, ki bo služil kot zdrav temelj za delo bodočnosti. Podčrtanje moje.

Sic uredniški članek v "Enakopravnosti" štiri dni pred konferenco S. N. Doma. Ker je urednik dober vedel, da obstaja skupina, je to dejstvo tudi navedel, ni pa navedel, da ena je proti nepotrebnu trošenju \$1220 za tajnika poslovodja, medtem ko druga je začelo trošenje. To je temeljni princip, podlaga protestov in zahtev za izredno konferenco. Da, stali smo pred tem faktom in skupna razsodnost ter pošteno in objektivno prizadevanje velikih in majhnih društev pri narodnem demagogu, raje stremin, da se udeležim pri, ne v, upravi S. N. Doma, ter to vedno delam potom jezika, časopisa in razumeva z drugimi, ki imajo istotno pravico. Moja velika sreča je, da sem neodvisen in neustrašen pristaš resnice in poštenosti, torej se mi ni treba biti malenkostnih napadov in napačnega poročevanja od strani brezprincipnih nasprotnikov, ki ne priznavajo, da je v tem zapovednik.

To je nam je zelo potrebno ometiti kot uvod in nadaljnje razmatranje N. A. BOJ, ki se je pojavil zadnji čas GLEDE VODSTVA PRI S. N. DOMU. MI NISMO ZAINTERESIRANI V POSAMEZNE OSEBE.

Holt! Urednik naj enkrat za vselej prizna, da je v direktoriju oseba, ki je po privatenih hišah deloval in dobila davanjast direktorjev za POSAMEZNO OSOBO, da se gre za tistih \$1220, ki bi jih preveč plačali za službo tajnika-poslovodje, ki danes dela za \$600, ure za delo in plačo sorazmerno, potem pa naj dalje piše, da "name je pač na tem, da S. N. Dom v Clevelandu ostane to, kar je bil — HRAM NAPREDNE SLOVENSKE MISLI IN KULTURE, KJER NAJIMA SLEHERNI NAŠ ČLOVEK, BODISI DELAVEC, TRGOVEC ALI OBRTNIK PRILIKO, DA ŠIRI OBZORJE IN KREPÍ SVOJ ZNAČAJ KOT ČLAN SVOJEGA NARODA KOT ČLOVEK, KI IMA KOT ČLAN DRUŽBE GOTOVE SOCIALNE DOLŽNOSTI NAPRAM SEBI IN SVOJEMU BLIŽNJEMU."

Podčrtanje moje.

Ljudstvo je sito takega blufanja in peska v oči! Jaz le upam, da besedilo v uredniškem članku bo res enkrat prislo do veljave, da bo vsaj urednik povedal v listu, da se je tajnika-poslovodje volil zunaj po privatenih hišah pred prvo direktorskou sejo po letni konferenci S. N. Doma. Ko bo to apikal, ga bom smatral za iskrenega, ter da piše tako kot ve in misli.

Prezreti ne smemo senzacionalno št. "E." z dne 29. maja. Z velikimi črkami in na prvi strani stoji čez celo stran: "KAM PLOVEMO — BRATJE IN SESTRE!" Podnaslov pa: "ANARHJA V S. N. DOMU".

vam priporočamo v naklonjenost.  
Ako vam lahko postrežo enako dobro kakor drugje, zaslubišo, da jih patronizirate! Povejte jim, da vas veseli,

ker oglašajo v Proletarcu

"Kdo so postavni direktorji —

"ki so bili izvoljeni sinoči ali oni, izvoljeni v januarju? Večina društev je bojkotirala glasovanje."

Ali ste opazili tisti klicaj? Ali ste opazili besedo ANARHJA? Ali ste opazili besedo BOJKOT? Štiri dni pred konferenco se niso pri "E." prav nič spuščali v moralno stran situacije!

Druži dan po zaključku konference, dva dni po nezupnicu, pa senzacionalni in begači, "KAM PLOVEMO". Jaz sam bi rad vedel, kam urednik pove, ravnotako vsak pošteni čitatelj "Enakopravnosti"! Ce ste za mir in spravo, čemu pa ste za eno delnico, na letni seji so vasi navzoči in volimo po glavah. Nobenega dvoma ni, da vas preglašujejo, kajti na letno seje zavzeti in volimo po glavah. Nobenega dvoma ni, da vas preglašujejo, kajti na letno seje zavzeti in volimo po glavah. Nobenega dvoma ni, da vas preglašujejo, kajti na letno seje zavzeti in volimo po glavah. Nobenega dvoma ni, da vas preglašujejo, kajti na letno seje zavzeti in volimo po glavah. Nob

Poučne in znanstvene knjige.  
Romani, povesti, črtice in opisi.

# KNJIGARNA "PROLETARCA"

3639 West 26th Street, Chicago, Ill.

Pesmi, poezije, igre.  
Angleške knjige  
socialne in znanstvene vsebine.

M. D.), zdravljene brez zdravil, broširana ..... 1.00  
End of the World (Dr. M. Wilhelm Bölsche), vez ..... 60  
God and My Neighbor (Robert Blatchford), vez ..... 1.25  
Goose-Step (Upton Sinclair). Studija ameriškega visokošolskega nad katerim imajo kontrole privatni interesi, vez ..... 2.00  
Goings (Upton Sinclair), vez ..... 2.00  
Hundred Per Cent (Upton Sinclair). Povest patriota ..... 1.20  
Jungle (Upton Sinclair), povest iz džungle klavnic ..... 2.00  
Jimmie Higgins (Upton Sinclair), povest socialističnega agitatorja med vojno ..... 2.00  
Karl Marx, biographical memoirs (Wilhelm Liebknecht) ..... 60  
King Coal (Upton Sinclair), povest iz štrajka coloradskih premogarjev l. 1913-14. Vez. 1.50  
Law of Biogenesis (J. Howard Moore), vezana ..... 60  
Life and Death (Dr. E. Teichmann), vezana ..... 60  
Money Changers (Upton Sinclair), novela z Wall Streeta, v kateri pisatelj opisuje vzroke finančne krize l. 1907. Zanimiva vse skozi, vezana ..... 1.50  
Mountain City, (Upton Sinclair), novela, vezana ..... 2.50  
Outline of History (H. G. Wells), vez, 1171 strani ..... 5.00  
Physician in the House (J. H. Greer M. D.). Domaci zdravnik, vezana ..... 2.00  
Republic of Plato vez ..... 2.00  
Right to be Lazy (Paul Laffague), vezana ..... 1.50  
Roberts Rules of Order, vez ..... 1.50  
Savage Survivals (J. Howard Moore), vezana ..... 1.25  
Science and Revolution (Ernest Unterman), vez ..... 60  
Sex Science (Jos. H. Greer M. D.), znanstvena razprava o spolnih problemih, vez ..... 1.00  
Social Revolution (Karl Kautsky), vezana ..... 60  
Spies in Steel (F. L. Palmer), ekspoze spionaznega sistema na zelenem okrožju Minnesota, broš ..... 50  
Struggle Between Science and Superstition (A. M. Lewis), vezana ..... 60  
They Call Me Carpenter (Upton Sinclair), povest iz Los Angelesa, broširana ..... 1.00  
The Cry for Justice (Upton Sinclair), vezana ..... 2.00  
The Profits of Religion (Upton Sinclair). Razprava o izrabljivanju ver za private interese, vezana ..... 50  
The Social Revolution (Karl Kautsky), vezana ..... 60  
Universal Kinship (J. Howard Moore) izredno zanimiv spis dokazov evolucije, vez ..... 1.25  
Vital Problems in Social Evolution (A. M. Lewis), vez ..... 60  
Yerney's Justice (Ivan Cankar: Hlapec Jernej in njegova pravica Prevel Louis Adamic), vezana v platno ..... 50  
Walls and Bars (Eugene V. Debs). — Njegova poslednja kniga, vezana ..... 1.50  
Naročilom pričajo poštni ali eksprejni money order, ček ali gotovino. Za manjša naročila lahko pošljete poštne znamke. Vse knjige pošljamo prošnino prosti. Klubom in džalnicam pri večjih naročilih popust.

PROLETAREC,  
3639 W. 26th Street, Chicago, Ill.

\*\*\*\*\*

"New Leader"

angleški socialistični tednik.

Izhaja v New Yorku. Naročilna \$2 na leto, \$1 na pol leta.

Najboljše urejanje angleški socialistični list v Ameriki. Mnogo slovenskih delavcev ga čita.

Naročite si ga tudi vi. Naročilno za zanj sprejema "Proletarec".

\*\*\*\*\*

NALJETNE RAZPRAVE, POLITIČNI IN GOSPODARSKO SOCIALNI SPISI, UČNE IN DRUGE KNJIGE TER BROŠURE.

Ali je religija prenehala funkcionirati? Debata ..... 2.50

Angleško-slovensko berilo (Dr. F. J. Kern), vez ..... 2.00

Cdu in tajne življenja (Dr. Anton Breclj), splošno življenjeslovje ..... 1.50

Zadnjih 10 let (Ivo Šorli), roman, vez ..... 1.00

Zadnja kmečka vojska (A. Šenov), zgodovina kmetskih uporov v 14. in 15. stoletju, vez ..... 1.50

Zadnji val (Ivo Šorli), roman, vez ..... 1.00

Zadnji kazen (F. M. Dobrovolski), roman v dveh delih, vez ..... 1.50

Zadnji pot kapitana Scotta (Pavel Kunaver), potopisne črtice skupaj z vsebnino: Narodne povezljivosti, vez ..... 1.50

Zadnji romanci (A. Kristan), roman, vez ..... 1.50

# WORLDFARE

## THE GLORIOUS FOURTH

One hundred and fifty-four years ago this fourth of July, the Declaration of Independence was promulgated by the Continental congress, formally and officially severing the relations with England which had already been really ruptured by force of arms.

The bloody revolution lasted seven years longer. We call it a bloody revolution to distinguish it from bloodless revolutions, but it wasn't so terribly bloody. There were single days in the World war when more men were killed than lost their lives in the entire eight years of our heroic revolution.

In 1787 there was a bloodless revolution. The present constitution of the United States was framed and adopted in violation of the constitution under which the country was then operating, namely, the Articles of Confederation. A change of government which is put through illegally is a revolution, whether bloody or bloodless—and the present constitution was put through illegally. Somehow we listen in vain to hear about this in conventions of Daughters of the Revolution and other constitution worshipers. Apparently they either never knew it or have forgotten it. A good forgettery is as necessary to a constitution worshiper as a wheel it to an autoist.

Inasmuch as nobody can tell what would have happened if the revolution hadn't, some will say that it was not worth while. Others will say that if it kept the Spaniards and the Catholic church from overrunning the whole of North America, it was worth the cost in life, dollars and energy.

Anyhow, tomorrow we celebrate. During most of the 154 years the day has been celebrated insanely—this is taken for granted when the celebration in these later years is called the Sane Fourth. Well, we hope the Sane Fourth will live up to its name, but it doesn't always do so, and we shall know day after tomorrow whether it did or not. Meanwhile, hooray for George Washington, Sallie Fairfax, Thomas Jefferson, B. Franklin, Tom Paine, Patrick Henry, Betsy Ross—and for International Socialism which will finish what they started by giving all people the right to life, liberty and the pursuit of happiness. — Milwaukee Leader.

## TARIFF PATERNALISTS

With the aid of enough Democrats Congress has passed the most notorious tariff bill in our history, a bill that is loaded with that "paternalism" which its supporters pretend to hate. After this performance Congress should erect a sign above its doors reading: "Stock Exchange. Open to Serve Capitalists. Leave Your Orders at the Desk. Action Guaranteed."

Within a few days billions of stocks crashed in Wall Street and 200 issues reached the low 1930 level. Meantime thirty nations are offended and they are not going to be kicked in the face without striking back. To divert attention from the fact that Congress is a servile agency of our arrogant capitalist exploiters, a committee is to drag a red herring into view by undertaking another investigation of Bolshevism. With the Bolsheviks reduced to five or six thousand members, divided into three sects and each cutting the throats of the others, this performance is obviously insincere and a defense screen to divert attention from Congress and from widespread unemployment.

What is evident in the passing of this tariff bill is that its supporters do not have sufficient ability to serve our ruling classes intelligently. The protests of the political economists a few weeks ago support this view. When a capitalist class has so little political opposition as in this country its agents do not have to think but when they cease to think they are also incapable of serving that class intelligently. The result is that the average member of Congress becomes dull and stupid.

Bad as economic conditions are for millions of workers and farmers they are not likely to improve. The cost of living will go up, retaliation abroad will decrease exports, industry will slow up, and more jobless men will walk the streets. Nothing is done for the unemployed. A few fat parasites may gain. No nation has been so absolutely ruled by witless agents of the capital-owning class.

New Leader.

## HOLMES' SOLUTION

Traffic, traffic, traffic! Every paper filled with it, every town and city in despair over it. Yet nobody ever seems to think that a little repose in life, a little less hurrying and scurrying about, and a little more content with staying where you are, would solve the whole problem. Why must everybody always be going somewhere? That's a riddle worth pondering!—Unity.



A modern Rip Van Winkle or the super-motorist who succeeded in finding his way back to the highway after turning off at a "DETOUR" sign.

## Young Jugoslav Club of Milwaukee

I'm glad to announce that a Young Jugoslav Socialist Club is being formed in Milwaukee.

We have already the signatures of twenty-five persons, who wish to join this club. The first meeting will be held at S. S. Turn Hall, 471 Nat. Ave. on July 7, 1930, at 7:30 P. M. Please enter at side entrance, down stairs. Come to the meeting and bring your friends. It will be educational

as well as entertaining. Don't miss it and please come early.

The club will be affiliated with the Slovene Socialist Branch No. 37. The members of branch 37 have promised us financial as well as moral aid. May their interest in us, the Slovene Youth, awaken us, and put us to work shoulder to shoulder with all the rest of the Comrades. The goal can only be obtained by hard work and education of our youth as well as the rest of our Comrades regardless of their nationalities.

It is time that we awaken and go to work toward the cause of Socialism, so that we may carry on the banners of Socialistic ideals. Let's carry on, as our fathers have done and are doing at the present time.

Let's not be satisfied with what they have done. Let's march on, faster, and with firmer steps toward the right goal.

LET'S AWAKEN! YOUTH! Learn and spread the Socialist ideals everywhere, and let us all work together toward the salvation of working men and their children.

Tony Kamniker, Jr.

## Our Doings Here and There

The Pioneer lodge picnic committee is busily making final arrangements for their picnic to be held Sunday July 20th at Bergman's grove located at 23rd and Desplaines Ave. Admission tickets are 50c in advance 60c at the grove, also good for one chance on the Ford to be given away as a gate prize. A good time is assured to all.

A moonlight picnic will be sponsored by the singing choir Sava of Chicago. Watch for further announcements.

The campaign for 3000 subscribers for Proletarec has shown fair results in the past 6 months. However in the past few weeks a greater drive was inacted and good results were seen in our sub diggers column. For next week's report Jos. Snoy of Ohio is already listed with 22, Jos. Jereb of Akron, O., 21, four apiece for John Teran of Minn. and Mike Krutz of Willard, Wis., and three more for Frank Cesen of Detroit. Various others are listed with singles. How about Chicago appearing more often in our list of sub diggers?

Herman Rugel of Detroit writes about the Young American picnic to be held Sunday July 13th. Those remembering their last year's picnic will surely want to be present at this gala affair. Arrangements are being made for a bus load of Chicagoans to attend their picnic.

Proletarec carries a fine selection of books by Upton Sinclair and other prominent authors. We still have a few copies of "All Quite on the Western Front". See your price list.

Branch No. 224 JSF. will give a picnic Sunday July 13th in the Wild Wood Preserves on 127th and Michigan Ave. Everyone is cordially invited.

We have good steady contributors to the English page in John Kutch and Jane Fradel who tell us of doings of the quaker state. Herman Rugel and Andrew Grum of the auto city and Vincent Pink from Waukegan. Tony Kamniker promises his share from Milwaukee. We would like to see Cleveland also represented. Who will take charge?

For Sunday July 27th a committee of branch No 1 JSF. are making arrangements for transportation to the picnic which will be held in Waukegan by branch No. 45 JSF. Those wishing to make this trip should either notify or call at Proletarec office. Watch for further announcements.

John Rak.

## SEARCHLIGHT

By Donald J. Lotrich

Members of Club No. 1 J. S. F. pilots from the refueling plane Chicagoans, yes, even the people throughout the world read and watch with interest of the feat of these boys. When a modern motor runs at 75 miles per hour for 20 days steadily it is an achievement of great importance in this machine age of ours.

Chicago is also having a dancing marathon. Five couples have been dancing steadily for 1900 hours, with the exception of the fifteen minute time out for each hour of dancing. This shows how long the human machine can burn energy before giving way.

A Mooney-Billings protest mass meeting is scheduled for Tuesday July 15. It will be held under the auspices of our Cook County Socialist Central Committee. Definite arrangements will be announced next week. A unified campaign to protest the imprisonment of the two labor leaders throughout the states has been planned. With sufficient pressure from labor's ranks these two innocent men can be released. But labor must make the cowardly guards of injustice understand that it means business. Attend this meeting.

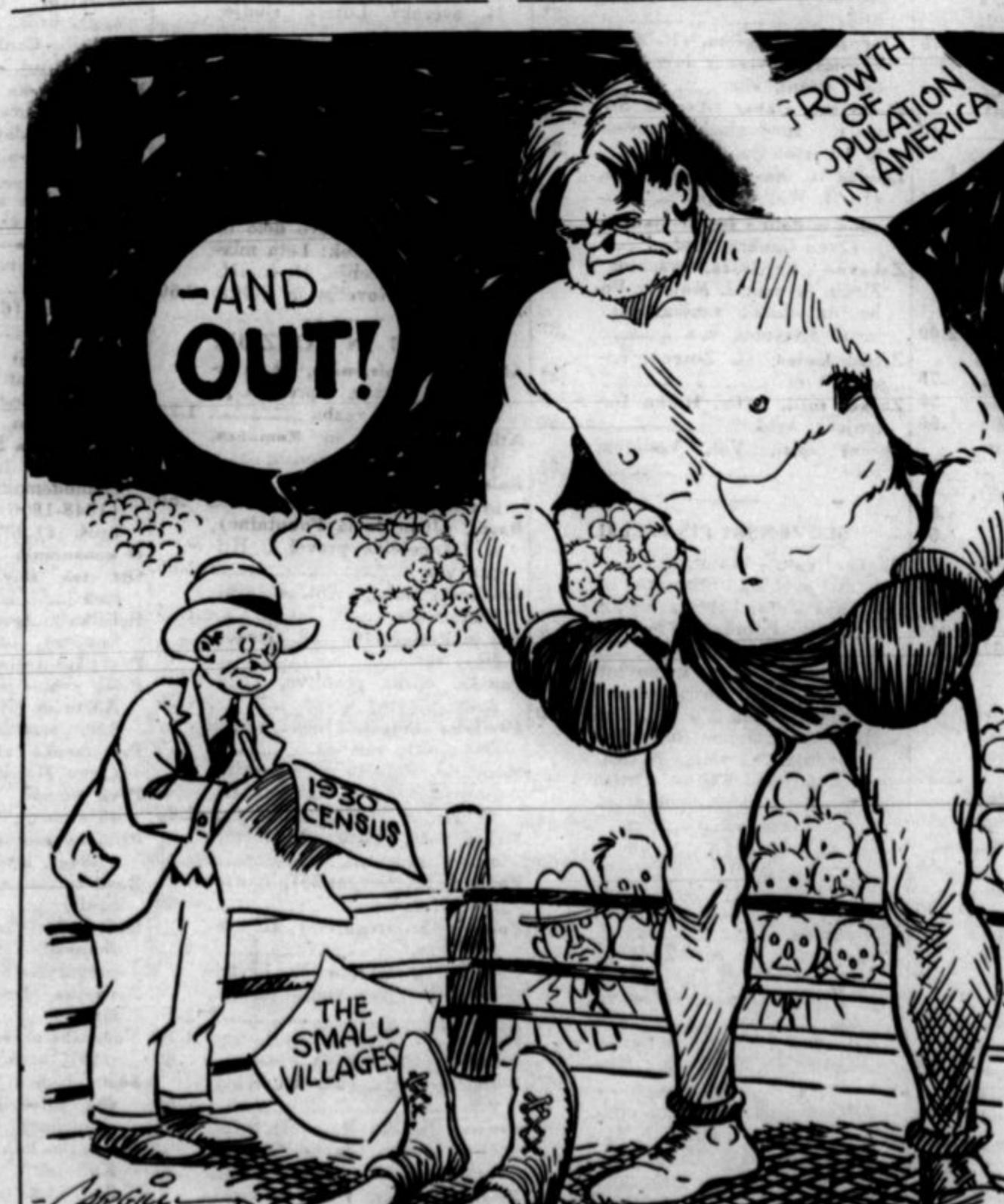
Jake Lingle, Chicago Tribune's reporter of gang and gangdom did have his hands in the mess. The Chicago Tribune writes that they had trusted Lingle. They had expected him to be honest. But our own "Trib" doesn't always write so. How could they expect their agent to be different. Lingle dealt with crooked officials and gangsters. Instead of helping to uncover and defame lawlessness, Lingle dealt with it. We are glad however that the upheaval brought about a change in the police administration although we have no more faith in the new police officials than we have had in the deposed officers.

Two airmen the Hunter brothers have been piloting an airship "The City of Chicago" for 20 consecutive days as this goes to press and have thereby established a new endurance flight record for the world. They are assisted by two other brothers who operate the refueling plane. Food, clothing and other necessities are lowered to the

From California comes a clipping out of the San Francisco Examiner raising Cain with the Socialists because they have exposed the work of electrical industry. Boy, if you comrades out there have been able to do such a wonderful job they deserve a lot of applause. But the whole story is written so as to clean the power kings and blame it on "Red" propaganda. Yet the investigating committee did not reveal all the facts, nor the full report. We await it before making further comment.

## MORE ENGLISH ARTICLES ON PAGE 6.

## TAKING THE COUNT



Uncle Sam's country is rapidly becoming an industrial state as no other large nation on earth. The small village, according to the census reports, is growing smaller and the industrial cities are springing ahead. Even in villages, especially in the vicinities of big industrial cities, the residents are not all farmers. Many that live in the wide open spaces go to work every morning in shops or mines, and they too should be counted as industrial workers, altho they live on the farms. And then, farming is developing into an agricultural industry. This is economic evolution, which is not harmful to Socialism, but otherwise.

OUR AIM:  
EDUCATION,  
ORGANIZATION,  
CO-OPERATIVE,  
COMMONWEALTH

## THE SOCIALIST PARTY AT WORK

### An International Demonstration in Aix-la-Chapelle

An international demonstration attended by people from adjoining countries is to take place in Aix-la-Chapelle on the 27th July. About 25,000 Socialists and trade unionists from Belgium, Germany and Holland will march in procession in Aix-la-Chapelle to a mass demonstration in favour of peace and understanding between the peoples.

### United International Urged

The National Council of the I. L. P. is proposing a militant Socialist policy on the basis of which a conference of organizations unaffiliated with the Labor and Socialist International and unattached to the third International should be called prior to the congress of the L. S. I. at the end of July, next year in Vienna. The conference will try to secure the affiliation of the now unattached organizations and build up a unified Socialist International.

### Census Information Wanted

Since publication of the two national office news releases on the unemployment census manipulation, people from all over the United States have been sending in material which substantiates the charges made by the Socialist Party. However, more such material is urgently needed. Please send in personal experiences with census enumerators, asking the unemployment question. If you have not been enumerated by the censors let us know that also.

### German Socialists Gain Strength

The membership of the German Social-Democratic party is now 1,022,777, a gain for the past year of over 84,000.

The Socialists have 152 members in the Reichstag out of 500 and 532 in state legislatures. In 947 municipalities Socialist are mayors and in all 9,058 party members are city councilmen; 37,709 party members are in municipal offices of one sort or another.

### Dr. Laidler's Pension Statement Published

The statement which Dr. Harry W. Laidler laid before the House Committee on Labor in regard to old age pension legislation several months ago, has been published in the hearings. Copies can be secured by writing to Wm. F. Kopp, House Office Bldg., Washington, D. C. Dr. Laidler's statement appears on pages 78 to 83.

### California

The state office is now functioning in Los Angeles with a state secretary and an assistant, both on full time. New members have been coming in fast due to the organized work of Wm. H. Henry. Comrade A. Levin is being sent out as a follow-up after Comrade Henry.

### Pennsylvania

The ticket headed by Jim Davis in Pennsylvania spent more money in the primaries than did Grundy. Vare, various members of the Mellon dynasty, those great capitalists Messrs. Widener and Stotesbury, and a brick manufacturer named Bonitz — to the tune of almost \$100,000 — were the angels. The open shop Samuel Vauchain was treasurer.

The Socialists are asking how the new pro-Davis labor crowd likes its company.

Edward J. Goldstein held a large street meeting in Pittsburgh with between three and four hundred constantly listening to the speech. His text was taken directly from the front page of the capitalist press, which on the same day listed a story of a worker arrested for stealing milk for three youngsters, foodless after six months of their father's unemployment; a desperate strike of a village of miners over a wage cut; the announcement of forty farms at sheriff sales in Mercer, richest farming county of the western end of the state, and the philanthropy of a New York millionaire who sent fifty New York scrub "girls" — average age 63 — to a mountain camp.

### WONDER WORKING

The wonder worker in the white house has worked a wonder all right, but it is not the right kind of wonder.

He was elected in the fall of 1928 by the greatest majority ever granted to any candidate for president in the whole history of this country. He came very near carrying every state, leaving poor Al with a sorry handful.

This came about because he had been "sold" to the people as a wonder worker. He had been given publicity along this line for several years, and of course it was worked to the limit during the campaign.

Naturally the folks expected him to make good. It was a hard reputation to live up to, it was so high and resplendent. Yet he could have convinced the people that they had not been fooled, had he taken advantage of his opportunities. These opportunities lay right before him, beckoning to him to come and take them. In the matter of unemployment, for instance. And the handling of the London naval conference. And the tariff. He had lost out by his failure to grasp the opportunities which were staring him in the face.

So it happens that, so soon after receiving the most magnificent popular endorsement ever given to any candidate, he has worked the wonder of easing himself out of the wonder working class.—Milwaukee Leader.

### RECIPE FOR BLISS

A real estate salesman of West Texas had just finished describing the glorious opportunities of that part of the country. "All west Texas needs to become the garden spot of the world is good people and water," he said. "Huh!" replied the prospect. "That's all hell needs."—American Mutual Magazine.